veto
ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 26, dd. 5 april 1984.
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven. Tel. 016/22 44 38.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten), 150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun). Te storten op rek. nr. KB 431-0079541-68 t.n.v. ASR-VETO, Van Evenstraat 2d, Leuven, met vermelding van 'VETO-abonnement' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag om 17 uur (open voor ieder) op 't Stuc, E. Van Evenstraat 2d, 1ste verdieping. Artikels binnen op donderdag voor verschijning, advertenties op vrijdag voor verschijning.

VETO is een publikatie van de Algemene Studentenraad Leuven.

ASR KRINGEN

KULTUUR

LEZERS SOCIAAL

SPORT UNIEF

EN VERDER...

Vakatures 8
Bios 1
Wina-dag 1
Fad Gadget 2
Verwanten 6
Tuinhuis 6
..... 6
Vreemde studenten 1
Stageperikelen 4
RvS 4
Jongerenmars 5
Studentendokter 5
Spaarplan 7
Lisst 5
Terbank 1

TERBANK BEZET

Vorige donderdag begonnen de studenten van de peda Terbank spontaan aan een bezetting van het Terbank-sekretariaat. Hiermee wilden zij protesteren tegen een beslissing van de Raad voor Studentenvoorzieningen, het beslissingsorgaan van de sociale sektor, waarbij zij de meest rechtstreeks gedupeerden zijn.

De beleidsmaatregel komt in een ander artikel ter sprake. In konkreto betekent dit voor Terbank dat alleen nog kandidatuurstudenten toegang krijgen tot deze peda, dit met een maksimum van drie jaar. Dit impliceert dat van de 180 studenten die nu op Terbank zitten volgend jaar meer dan 100 een andere huisvesting moeten zoeken.

Opvang

Het eerste verwijt dat de studenten van Terbank richten aan de RvS is de pedagogische redenering. De Raad had deze beslissing immers genomen omdat eerstejaarsstudenten beter opgevangen worden in een studentenhuis. Vooreerst is het eigenaardig dat *een orgaan van de sociale sektor zijn* beleid overwegend steunt op pedagogische argumenten, en dit laat prevaleren op sociale overwegingen. Volgens de studenten van Terbank moet de sociale funktie blijven primeren. Het gaat volgens hen niet op dat hogerejaars uit de lagere inkomenskategorieën plaats moeten maken voor eerstejaars uit hogere kategorieën. En dit risiko zit er in want bepaalde studies (o.a. Delanoo) wijzen uit dat de kandidatuurspopulatie op dit ogenblik zelfs sterker elitair zou zijn dan in de jaren '50, dus nog erger dan in de periode voorafgaand aan het demokratiseringsproces. Bovendien zou het pedagogisch juist verantwoord zijn om 180 kandidatuurstudenten niét in een getto samen te steken. De opvang van kandidatuurstudenten en het inrichten van peda-aktiviteiten komen grotendeels neer op ouderejaars.

Het studentenhome Ter Bank. De zwarte vlaggen hangen uit ten teken van rouw. (foto DdC)

Huisvestingsdienst

De beslissing van de Raad zou tevens geïnspireerd zijn door de gedachte dat eerstejaars meer moeilijkheden hebben om een behoorlijke en betaalbare kamer te vinden dan ouderejaars. De studenten van Terbank twijfelen aan deze argumentatie omdat de eerstejaars door huisvestingsdienst toch goed begeleid worden bij het zoeken naar een kamer. En dit zowel in de privé-sektor als in universitaire tehuizen. De financiële moeilijkheden zijn trouwens even groot voor de 'anciens'.

Minder aantrekkelijk

Tevens zou het voor toekomstige studenten en hun ouders minder aantrekkelijk worden wanneer slechts voor de eerste twee jaren een goedkope kamer gegarandeerd wordt. Het zou onzin zijn te denken dat ouders niet op lange termijn denken. Daarom zou het voor de unief een uitdaging moeten zijn om juist te zorgen dat er *genoeg* goedkope kamers zijn, zowel voor

(vervolg op p. 4)

Biologische verkiezingen

Bios is de kring van de plant- en dierkundigen. Groene jongens strikto sensu dus. En snel als de kippen. Want deze relatief kleine kring was de tweede in het rijtje, samen met VRG, om zich aan verkiezingen te wagen. Een korte schets leert ons dat er duidelijk leven in de biologische brouwerij zit.

Zoals bijna elk jaar kwam er maar één presidium op voor de verkiezingen. Volgens de statuten is het zo dat de preses en de twee vice-presessen verkozen moeten worden. Die personen krijgen daarna de gelegenheid om een ploeg samen te stellen, desnoods pas in het begin van het volgende jaar. Dit jaar was er echter een vrij geslaagde poging om reeds een volledige ploeg op papier te hebben voor de verkiezingen.

Dualisme

Het dualisme tussen plant- en dierkundigen leidde gedurende de voorgaande jaarwerkingen wel eens tot problemen. Dit dualisme wordt nog versterkt door een soortement ruimtelijke scheiding: de plantkundigen zitten in Heverlee de bloempjes te bekijken, terwijl de dierkundigen hun zoölogisch territorium in Leuven-stad hebben. Zo gebeurde het wel eens dat er "in 't stad" dingen beslist werden wanneer haast geboden was, terwijl men daarvan in Heverlee zo goed als niets wist. Gelukkig genoeg beperkte dit zich vooral tot relatief onschuldige zaken. Zo kregen de proffen van dierkunde dit jaar allemaal iets voor Sinterklaas, terwijl de plantkundigen op hun stampertjes konden kloppen. Gelukkig bood het Kerstmannetje een oplossing om dit onevenwicht recht te zetten. Om dergelijke zaken allemaal te voorkomen, streeft het nieuwe presidium naar een betere doorstroming tussen studenten en het presidium.

Doorstroming

Om dit te verwezenlijken zijn uiteenlopende principes in het programma opgenomen. Zo is het de bedoeling elke student de presidiumverslagen uit te delen. Dit wordt gekombineerd met een hogere frekwentie van die vergaderingen, die men dan wel hoopt korter te kunnen houden. De jaarverantwoordelijken krijgen een sterkere doorsluisfunktie én het Biosblad zou voortaan met een vaste regelmaat moeten verschijnen.

Milieu

Biologen zouden geen biologen zijn als zij niet zouden nadenken over het milieu waarin ons aardse volkje vertoeft. Daarom zou het presidium meer naar buiten willen treden met standpunten over belangrijke milieuproblematieken. Tegelijkertijd is een debat tussen een aantal milieuverenigingen in het programma opgenomen. Hoever de biologen zich bevoegd achten om over milieu te praten is wel nog niet zo duidelijk. Anderzijds hoort bij milieuwerking ook het werken aan kultuur en onderwijs. Want daarin kan toch over dergelijke zaken nagedacht worden. Toch komt hierover nauwelijks iets in het programma voor.

Studentenoverkoepeling

Wel aandacht is er voor de diskussie over de studentenoverkoepeling. Het nieuwe presidium schaart zich achter de ASR, maar vindt dat er toch een aantal problemen moeten uitgepraat worden. Eén van de door Bios geciteerde moeilijkheden handelt over de invloed van de vrijgestelden. Zo vinden de Biossers (Bioskopers?) dat het soms moeilijk is om als kring iets op de agenda van Kringraad te krijgen. Op het eerste presidium van volgend akademiejaar wil men hierover nog eens grondig nadenken.

Traditionele punten

Verder vormde de kursusdienst nogal een belangrijke aangelegenheid. Dit jaar waren er problemen geweest met de drukker. Bovendien geven de proffen soms veel te dure kursussen uit. Een ernstige poging om dit te veranderen staat op stapel. Tenslotte zijn allerlei verfraaiingswerken aan het Bioslokaal in het programma opgenomen, naast onderhandelingen met een kaffee in de Brusselsestraat om faciliteiten te verwerven voor de Bioten. Hoewel de precieze uitslag van de stemming ons nog niet ter ore is gekomen, hebben wij wel vernomen dat het nieuwe presidium op basis van dit programma aanvaard is.

TBC
Patrick BOUCNEAU

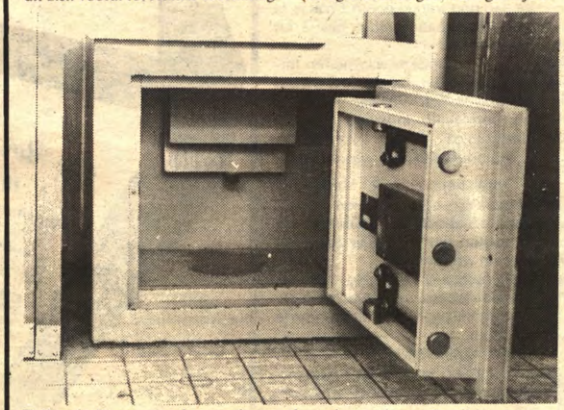

Zullen de Biossers na hun studies werk vinden, zodat ze deze kluis kunnen vullen met geld? Indien niet, lezen zij best blz. 5 met een artikel over de jongerenmars voor werk. Indien wel kunnen zij iets over fiskale fraude en het spaarplan lezen op blz 7. (foto DdC)

Nieuws van het front

Derde wereld studenten? Enkel als ze geld hebben!

Een andere regel is er aan de universiteit nooit geweest. Ook wettelijk gezien mag een student uit de derde wereld maar in ons land verblijven indien hij bij middel van een beurs of een garant kan aantonen over een minimuminkomen te beschikken. Onlangs werd dit bedrag bij Koninklijk Besluit van 8/6/83 nog verhoogd tot 12000 fr. per maand.

Doch alles kan veranderen, en nu er al zoveel veranderd wordt in het nadeel van de vreemdelingen vindt de KUL blijkbaar dat het tijd wordt om hier ook haar steentje bij te dragen. Op de Raad voor Studentenvoorzieningen van 23/3/84 stelde prof. Sabbe het volgende voor: laat alle Nigerianen (en eventueel ook andere nationaliteiten) bij hun inschrijving 144000 ekstra overschrijven op de rekening van de universiteit. Kunnen ze dat niet, dan worden ze niet ingeschreven.

Reden hiervoor is het volgende: een aantal ontwikkelingslanden nemen, om allerlei redenen, nogal eens hun toevlucht tot maatregelen als het verbod van kapitaalsuitvoer. In casu heeft dit voor gevolg dat vooral Nigerianen die in België studeren plots geen geld meer uit hun land kunnen laten overkomen en ze dus hier op zoek moeten naar financiële middelen. In sommige gevallen staat de sociale dienst deze mensen dan een studielening toe. En hier begint dan *het probleem*: eenmaal die student is afgestudeerd en hij bv. teruggaat naar Nigeria, heft Nigeria daarom zijn verbod op kapitaalsuitvoer nog niet op en is sociale dienst maw. nooit zeker of zij dat geld wel terugziet, zelfs al kan en wil de student betalen.

Met de hierboven voorgestelde maatregel is het probleem van de universiteit dan wel opgelost, maar vraag blijft toch of men niet te ver gaat. Ook voor studenten uit de derde wereld is het immers een groot verschil 12000 fr. in de maand te moeten kunnen aantonen, dan in éénmaal 144000 fr te moeten storten bij de inschrijving. Bovendien zou de universiteit haar naam van waardenvrije wetenschappelijke instelling hierdoor niet zo'n klein beetje geweld aandoen: de unief wil hier zelf voor bank gaan spelen! Het gaat hier immers om leefgeld (wat niets te maken heeft met inschrijvings-, kollege- of eksamengeld), dat niet aan de unief toekomt, maar dat de unief wel wil beheren. Allemaal in het belang van de student natuurlijk! Binnenkort rektor tot student, elke zondagnamiddag: "Blijft dat nu duren met die nieuwe kursussen te kopen?"

Noël Herteleer

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Oòk informatika

Laat het nu voor eens en voor altijd duidelijk zijn, ook voor Vanzwam, dat Wina naast de studenten wiskunde en natuurkunde, ook de studenten van de vierjarige cyclus informatika groepeert.

Wim Sempels
Kringvertegenwoordiger Wina

Over wel en wee-tjes...

De student geschiedenis die het 'liberale wereldimperium van de multinationaal Van Der Wee' bestrijdt (1) (vrij belachelijk), is de typische representant van een studentenvolkje dat zich in de sectie geschiedenis zo goed vertegenwoordigd acht dat het durft spreken in naam van *de* student: diplomajagers, voor wie de weg van de minste inspanning de énige is, en waarin blikverruiming en Zeitgeschichte slechts van sekundair belang zijn.

Verzwaring van de studiedruk is hét afgezaagd en misplaatst argument waarachter deze voornamelijk eerste en tweede lissers zich nog steeds durven verbergen om hun eigen passiviteit en laksheid te verdoezelen.

Het is trouwens typisch dat het vooral de eeuwige klagers en zagers over de studiedruk zijn, die men zowat elke middag terugvindt op het studentensekretariaat waar er dan gekletst en geleuterd wordt over Wel en Weetjes...

Voor deze scholiertjes is een professor als Van Der Wee uiteraard niet gewenst: met alle respect voor de tesis die elke licentie student geschiedenis moet afleveren, poogt deze dynamische prof de diplomajagers er immers van te overtuigen dat geschiedenis toch nog wat meer zou moeten zijn dan het afleveren van een tesis. En dat is uiteraard teveel voor R. Soetewey en Cie: wel afgebakend zal het zijn, môet het zijn! Wat te beginnen met een prof (in casu V.D.W.) die zijn cursus een dimensie meer geeft dan dié, grijpbaar in een aantal bladzijden? Workshops, gastkolleges, readings, colloquia...Krijgt U er rillingen van?... Zij wel!

Het is uiteraard de vraag in hoeverre 'zij', die schermen met simplistische slogans écht de verzuchtingen van een meerderheid vertolken; we dúrven hopen dat de 'kompagnie van professoren' vòòr ze haar koers-V.D.W., waarmee ze de kwaliteit van de opleiding enkel garandeert, wijzigt, een ernstige poging tot opiniepeiling bij de studenten onderneemt!

Martine Goossens
Vera Marchand,
2de licentie geschiedenis

(1) R. Soetewey in 'De Kruu', kringblad van de historische kring.

Redaktie: Peter Mostrey, Bart De Moor, Luc Vanheerentals, Toon Boon, Noël Herteleer, Luc Baltussen, Paul Bijnens en Dirk De Naegel. **Redaktiesekretariaat:** Pieter T'Jonck. **Eindredaktie:** Toon Boon. **Foto's en donkere kamer:** Damienne De Cock en Kris van Haver. **Medewerkers:** Veerle De Moor, Koen Verboven, Relinde Baeten, Filip Gosselé, G. Top, Edwin Delanoye en Pieter Verstraeten. **Zetwerk en lay-out:** Guido Janssens, Louis Paredis, Filip Huyzentruyt, Ria De Schutter. **Drukkerij:** Rotatyp Brussel. **Oplage:** 8000 exx.

POSTERS — GADGETS
Filmaffiches (o.a. Americán Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53 Leuven

ADVERTENTIE

Collapsing Fad Gadget

Het was sinds Cabaret Voltaire en 23 Skidoo geleden dat Leuven nog iets te bieden had op gebied van 'nieuwere' muziek. Een uitverkochte Lido dus op dinsdag 20 maart. Eens te meer een bewijs dat er voor dergelijke optredens in het Leuvense wel degelijk een publiek bestaat.

Voor de opwarming, voor zover die in de stampvolle zaal nog nodig was, moest O-Veux zorgen. O-Veux, een zogenaamde veelbelovende Belgische groep, was blijkbaar geschrokken van de menigte en kon niet boeien. Hopelijk brengen zij op 28 maart in kaffee Gladhouse er meer van terecht.

Met de wrange nasmaak nog in de mond waren de veelverwachtende blikken gericht op het podium waar Frank Tovey, want zo heet hij eigenlijk, zou verschijnen. Veelverwachtend omdat zijn optredens meestal een performance zijn, rook, scheerzeep en uitgerukt schaamhaar inkluis.

Het begon natuurlijk allemaal in een rookwolk, waarin een aaneengeregen "State of the Nation" en "Coitus Interruptus" (beide '80) werden gebracht. Dan volgde in ijltempo een reeks nieuwere nummers met onder andere "I discover Love" ('83) en "Collapsing New People" ('84). Respons van het publiek was er weinig, maar naarmate Frank Tovey in de tijd terugging — eerst "Love Parasite" ('82) en "Lover Parasite" ('82) — werd ook de sfeer beter en toen als bisnummers "Ricky's Hand" ('80), "Back to Nature" ('79) en "Fireside Favourite" ('80) werden weggegeven, kon Fad Gadget eindelijk overtuigen, spijtig genoeg enkel met ouder materiaal.

Achteraf bekeken ontbrak toch de agressieve Fad Gadget van een paar jaar terug, waarschijnlijk omdat de scherpte van de ritmebox werd vervangen door een doffer klinkende drum. Ook het podium was veel te klein voor akrobaat Fad Gadget, zodat hij zich beperkte tot een enkele maal het publiek en de boxen bespringen. Over de gehele lijn een vrij stroeve bedoening, waarbij vooral de nummers van onder andere de laatste L.P. "Gag" met weinig overtuiging werden gebracht.

Dirk Devoghel

Het UGK zoekt medikamenten voor Iran

Geschokt door de berichten over chemische oorlogvoering aan de Perzische Golf heeft het Universitaire Gele Kruis besloten over te gaan tot een verzamelaktie geneesmiddelen. Al wie geneesmiddelen — om het even dewelke — kan missen, mag die binnen brengen bij Zuster Christine van het Instituut Paridaens op het Damiaanplein. E.Z. Christine zal ervoor zorgen dan de geneesmiddelen terecht komen bij het UGK, die ze op haar beurt tot in Iran zal brengen.

Veto's aprilgrap

Vorige week zei Jef Hencké, voorzitter van 'de Leuvense Federatie van Taxihouders' (LFT) tegen Veto dat er zondag a.s. (1 april nvdr.) gratis taxis waren. Het spijtige is dat Jef Hencké — bij ons weten — nooit het levenslicht heeft gezien, en dat zelfs zijn ouders nooit op aarde vertoefden. Toen wij navraag deden op het stadhuis bleek, tot onze verbazing, dat de LFT niet bestond. Waren het misschien één april verschijningen?

Wij renden naar het station en wat zagen wij? In elk geval geen gratis taxis en evenmin Jef Hencké, maar argeloze studenten die met pak en zak taxi ingingen en enkele momenten nadien er bedroefd weer uitkwamen. Toen we de volgende dag, twee april, een navraag deden, vernamen we dat er per taxi een 20 à 25 personen geprobeerd hadden een gratis rit te versieren. Als we aannemen dat er zondags een twaalftal taxis aan het station staan, komen we tot 2 à 300 studenten die blij naar Leuven kwamen, maar met één ontgoocheling te meer op hun kot kwamen. Een taxichauffeur vertelde dat hij het nog wat straffer had gemaakt. Hij vertelde studenten dat de gratis taxi aan dancing 'Golden Gate' stond en dat ze daarbinnen een bonneke moesten halen voor de gratis taxi.

Wat was de reaktie van de taxichauffeurs op Veto's aprilgrap? Ze waren tevreden, want hun omzet was hoger dan normaal. Vele studenten durfden blijkbaar als ze éénmaal in de taxi zaten, niets anders dan een te betalen rit nemen. Sommigen die vermoedden dat het een één april grap was, probeerden toch gratis te taxiën. 'je kunt nooit weten'. Maar ook voor hen bleek de belofte van Jef Hencké onbestaande te zijn.

K.V.

Veto zet je kaft: 150 fr

Voor een kaftblad ben je bij een drukker al gauw 600 fr. kwijt. Met een perfekt zwart origineel uit Veto's fotozetmachine kun je je kaft nu eenvoudig kopiëren op karton. Elke woensdag vanaf 20 u, rechtstreeks bij de zetter van dienst, op de eerste verdieping van het Stuc, goedkoop mogelijkheid om toch een mooie tesiskaft te hebben.

Video's in 't Stuc

De barmannen van 't Stuc organiseren voor een derde maal een video-avond in 't Stuc, als geschenk voor de paasvakantie. Volgende heren, groepen komen aan bod: (in volgorde) David Bowie, Japan, Bauhaus en de integrale film Koyaanisqatsi. Het publiek wordt verzocht de zaal niet in de kortste keren om te bouwen tot een cinema-zaal, er komen toch geen frisko-dames. Donderdag 5 april, 21 u, 't Stuc, gratis.

Ook dit is Belgisch

De Rode ridder

Wat zou er toch zijn? Hij wist het niet.

Misschien was er wel niets!

Of misschien maar een heel klein beetje. Een graantje, of, minder nog, een stofje, een molekuultje...

Maar toch... Zelfs dat... zelfs niets was voldoende om te doen geloven wat gebeurd was. Want zo is de werkelijkheid. Waarom zou ze anders moeten zijn dan ze is? Zou ze dan nog werkelijk zijn? Wat is, is onontkoombaar omdat het is en niet niet is.

Deze en andere waarheden flitsen door het hoofd van onze verbaasde held die eensklaps als bij goddelijke ingeving, uitriep: "Het zij zo!"

En inderdaad: het was zo.

Onze held schrok. Maar toen gingen zijn ogen open en hij wist dat Galaxa hem geroepen had om te maken dat alles was zoals het was en wat het was.

Hij lachte en was gelukkig: een wereld moest veroverd worden, een vat vol avonturen stond hem te wachten.

"Het is een hard leven, maar ook een schoon en een fascinerend", mijmerde hij dromerig voor zich uit.

En ik schrijf het op en U leest het hier.

De wereld is klein.

Scotch™ Post-it™ Memo-Bloc

Een nieuw en revolutionair kommunikatiemiddel. Om al uw nota's en berichten zichtbaar te bevestigen. Overal. De Post-it blaadjes zijn achteraan voorzien van een fijne zelfklevende strip. U kleeft ze op elke ondergrond en u maakt ze gemakkelijk weer los, zonder sporen na te laten.

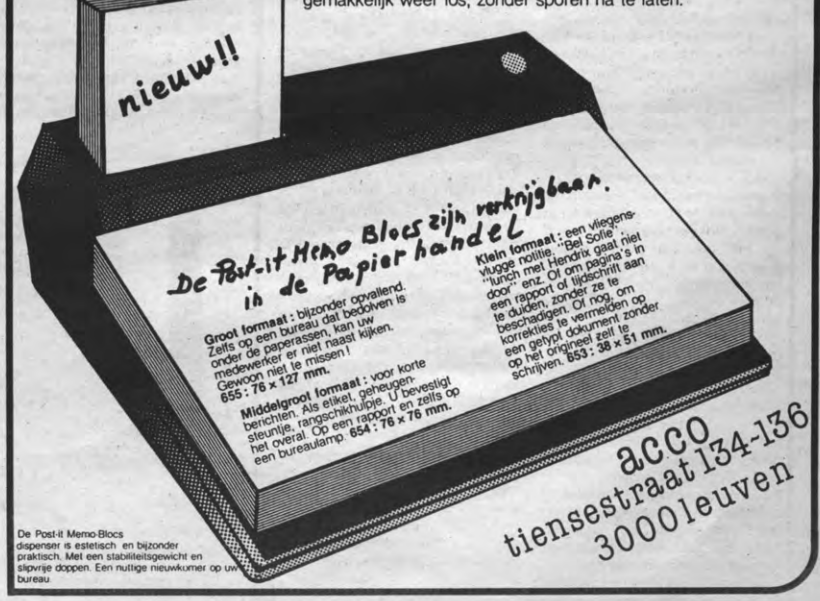

De Post-it Memo-Blocs dispenser is estetisch en bijzonder praktisch. Met een stabiliteitsgewicht en slipvrije doppen. Een nuttige nieuwkomer op uw bureau.

acco
tiensestraat 134-136
3000 leuven

Studeren: verrijking of verarming?

REDAKTIONEEL

Oud-student Jos Van Rooy *(foto Veto)*

Tijdens de groots 'bruisende' Winadag (zie Wina-brochure) waarvan je een korte bespreking kan lezen elders in dit blad, werd er ook een debat georganiseerd dat als thema had: "Studeren: verrijking verarming?". Een brandende vraag die een grote aandacht verdient en ze ook heeft gekregen. Ongeveer 160 aanwezigen, aangevuld met 5 panelleden en 1 moderator maakten er een boeiend kijk- en luisterspel van.

Het debat bestond grosso modo uit twee delen. In het eerste gedeelte werd door verschillende daarvoor bekwaam geachte personen een uiteenzetting gegeven over het hoofdthema. In het tweede gedeelte werd aan het publiek de mogelijkheid geboden vragen te formuleren aan het panel. Het geheel werd aaneengepraat door Bern Martens, een oud-student. De eerste spreker was Michel Labro, docent Natuurkunde, die op een vrij onderhoudende doch weinig ter zake doende wijze causeerde over zijn opinie van het begrip 'universele opvoeding'. De essentie van zijn betoog is terug te brengen tot het volgende: structureel, organisatorisch en volgens het programmaboekje geeft de universiteit minder mogelijkheden tot een universele ontwikkeling dan eender welke andere onderwijsvorm (gaande van kleuteronderwijs tot middelbare studies). De grotere vrijheid die de studenten hier genieten gekombineerd met hun volwassenwording geeft echter zeer veel mogelijkheden om als een verrijkt mens deze instelling te verlaten.

Professor Van Daele ging dieper op de problematiek in. Hij stelde zich de vraag welke de ontplooiingsmogelijkheden van de student zijn in het Leuvense milieu en meer specifiek in de opleiding zelf. Via een vrij negatieve evaluatie van de huidig gehanteerde onderwijstechnieken kwam hij in feite tot de centrale vraag: "Is het mogelijk om *naast* een goeie vakopleiding aan *iedere* student de nodige ontplooiingsmogelijkheden te geven?". Het *is* mogelijk, maar dan moeten volgende twee voorwaarden vervuld zijn. Ten eerste moet de student zelf inspanningen doen om zich op een breder domein te ontplooien. En ten tweede moeten de docenten hun stof zo opvatten dat de ontplooiingsmogelijkheden van de student er door kunnen bevorderd worden. Konkreet wil dit vooral zeggen dat de meeste proffen hun stof moeten reduceren. Vooral van de kant van de docenten moeten grotere inspanningen komen. De student heeft immers te weinig mogelijkheden zichzelf te ontplooien als de leerstof te uitgebreid wordt. Een kombinatie van beide faktoren is noodzakelijk. Hij pleitte dan ook voor een verregaande samenwerking tussen de POC en de onderwijswerkgroep.

Twee studenten

Liliane Philippe (studente eerste licentie wiskunde) achtte een bredere (lees universelere) kijk op de wereld niet mogelijk aan de universiteit. Wij worden opgeleid tot vakidioten om daarna op een weliswaar perfekte manier te funktioneren in de maatschappij. Er wordt ons geen mogelijkheid geboden om op een andere manier te denken omdat alles erop gericht is ons te leren hoe, maar niet waarom we moeten funktioneren. Ze somde enkele manieren op waardoor dit enigszins kon verholpen worden: lesreduktie, invoeren van stages,...

Luc Huysmans (student tweede licentie wiskunde) ging meer de individuele toer op. Voor zichzelf heeft hij enkele verrijkende en verarmende aspekten opgemerkt aan studeren in Leuven. Verrijkend is alvast dat hij is weggeraakt uit de bekrompenheid van zijn dorp en dat zijn verantwoordelijkheidsgevoel hier in Leuven is toegenomen. Die voordelen wegen echter nauwelijks op tegen de verarmende aspekten. Allereerst is er een verlies aan kreativiteit doordat de student hier enkel geleerd wordt leerstof op te vangen, te verwerken en funktioneel uit te braken. Daarnaast is er ook een verlies aan ruimdenkendheid (vooral dan voor studenten positieve wetenschappen). "Wat leren wij over kunst, politiek, filosofie... Wij kunnen ons enkel op ons eigen domein verdedigen."

Deze twee aspekten leiden dan ook tot een gebrek aan uitdrukkingsvermogen en stabiliteit. Alles wordt zo eksamengericht gestudeerd dat de student, zelfs al heeft hij een originele kijk op de zaak, op een eksamen bijna steeds zal antwoorden op de manier die de prof van hem verwacht. De schrik om een flater te slaan zit er diep in geworteld. De studenten worden daarnaast in de maatschappij als een aparte groep bekeken; de arbeiders denken dat wij hen minachten, de gevestigden vinden ons profiteurs...

En een oud-student

Tot slot kwam ook nog Jos Van Rooy, oudstudent, aan het woord. Hij hecht zeer veel belang aan het kontakt tussen de verschillende vakgebieden om de student op een zo universeel mogelijke manier te vormen. De aan de gang zijnde decentralisatie van de universiteit (Heverlee, Gasthuisberg) is dan ook sterk nadelig voor de universele kijk van de modale student.

Sociale vorming is noodzakelijk in elk vakgebied. Dit impliceert dat binnen elke studierichting hieraan aandacht moet besteed worden (werkloosheid, kernwapens,...). De huidige letargische houding van de doorsneestudent is grotendeels toe te schrijven aan het feit dat hij eieren kiest voor zijn geld. Men wil niet bissen, moet dus (te) veel studeren en heeft geen tijd om deel te nemen belanrijke manifestaties.

Het debat

Na een pauze van een vijftiental minuten werd dan gestart met het echte debat. De diskussie spitste zich vooral toe op twee topics.

Sommigen brachten aan dat geëngageerd lesgeven noodzakelijk lesreduktie inhoudt. Veel stof is toch overbodig, er blijft weinig van over, enkel wat bekwaamheid en rijpheid. Bij lesreduktie kan men andere vaardigheden aanleren die langer bijblijven. Trouwens, de belangrijkheid van de stof moet niet overdreven worden. Zoals het nu gaat, enkele geëngageerde lessen tussen alle hoorkolleges gaat het echter ook niet. De studenten zijn niet getraind in een alternatieve manier van lesgeven. Het zijn op de lange duur de strukturen die langzaam moeten veranderen. Daartegenover stelden anderen dat lesreduktie kan leiden tot nog grotere vakspecialisatie. Ook eist geengageerd lesgeven meer van de studenten. Die zouden er niet toe in staat zijn.

Een tweede breekpunt vormde de vrijheid in de unief. Langs de ene kant werd de teoretische vrijheid van de universiteit zwaar in twijfel getrokken. Die grote vrijheid is maar schijn. De hoge studiedruk zorgt voor een doelbewust studeren: de eksamens. Trouwens, de vrijheid van eksamenplanning is grote kul. Paaseksamens zijn in feite verplicht door de overdaad van stof die anders op het einde van het jaar teveel zou doorwegen.

Anderen zweerden bij de huidige struktuur. Vrije hoorkolleges, alle eksamens op het einde van het jaar, en de student is vrij zijn jaar in te delen. Geëngageerd lesgeven, eskamenspreiding, monitoraten... beknotten alleen de vrijheid. De student wordt teveel bij het handje gehouden en de humaniorageest blijft boven de universiteit hangen. Grote eksamenspreiding bijvoorbeeld leidt tot gedetailleerd vragen stellen. De student neemt het niet dat, als hij zijn kursus van binnen en van buiten kent, de prof enkel algemeenheden vraagt. Vroeger waren de eksamenperiodes korter en de vragen algemener (en in feite ook belangrijker).

Daarmee is het essentiële van dit vrij geanimeerde debat in grote trekken geschetst. Het onderwerp verdient zeker nog bij andere gelegenheden aangeboord te worden.

Pieter Verstraeten

De laatste weken wordt de publieke opinie opgeschrikt door kleine akties her en der in het land verspreid. De normaalschoolstudenten voelden zich door de regering in het kruis getast. Vooral de geplande studieduurverlenging sprong daarbij in het oog.

Wat dan vorige vrijdag had moeten kulmineren in een nationale betoging te Brussel liep evenwel op een sisser uit. Minister Coens zetten een fameuze hak door een 'oplossing' aan te bieden: de huidige studentengeneratie zou niet te lijden hebben onder deze maatregel. Deze halfslachtige oplossing laat toch wat vragen open. Naast het antidemokratisch karakter van zo'n maatregel (afschrikken van bepaalde mensen om de studies aan te vatten) zijn er ook enkele andere maatschappelijke faktoren die in het oog springen. Eén aspekt van dit cynisch spelletje is dat niet de minste pedagogische reden heeft meegespeeld. Financieel-ekonomische (en elektorale) redenen volstaan blijkbaar. Platter kon het wellicht niet.

Een ander — voor de regering belangrijker — gevolg uit zich op het vlak van de werkloosheid. Eén jaar minder afgestudeerden betekenen toch een serieuse statistische vervalsing die zeker nuttig kan zijn in een verkiezingsjaar (en hiermee worden niet de europese bedoeld). Helaas, het heeft niet mogen zijn. Coens heeft 'toegegeven'. Maar is dit wel zo? De taktiek is nog platvloerser dan op het eerste zicht lijkt.

De vraag in hoeverre het wel wettelijk is om de studieduur te verlengen tijdens de opleiding dient niet gesteld daar men toch vooraf weet dat dit aspekt eraf zal vallen. Op die manier heeft iedereen namelijk de indruk dat hij/zij iets bereikt heeft. De statistische vervalsing wordt uitgesteld — weg elektorale voordelen — maar op langere termijn heeft de regering haar slag thuis gehaald.

Opvallend is ook hoe 'eng' de houding van de studenten in deze zaak is. De korporatistische houding vierde hoogtij. Na ons de zondvloed, lijkt de slogan wel. Dat zij die na ons komen en zijn zullen langer moeten studeren kan ons geen moer schelen. Deze kruideniersmentaliteit (eigen aan dit volk van kleinzielige middenstanders) heeft trouwens nog het voordeel dat er minder konkurentie is het eerste jaar nadat de huidige eerstejaars afstuderen.

Dat doppers en studenten uit de stedelijke normaalschool van Antwerpen (deze laatste voorzien van een ACOD-sticker) niet mochten mee opstappen vorige vrijdag ('geen politiek alsjeblief') kadert trouwens in dezelfde sfeer. Nochtans weten de normalistjes blijkbaar zeer goed waar ze terecht moeten voor politiek dienstbetoon. Zo werd in Gent een liberale schepen luidruchtig toegejuicht bij het ondertekenen van een petitie tegen de maatregelen (waarna het engagement van de geachte heer politieker een einde nam). Dit zal wel geen politiek zijn, nemen we aan?

Een mogelijke oorzaak van deze oppervlakkige aktievoering is wellicht gelegen in het gebrek aan organisatie van de normaalschoolstudenten wat ironisch genoeg kan te wijten zijn aan de aard (en vooral het aspekt duur) van de opleiding. Eens te meer dringt zich de noodzaak van de VSF (Vlaamse Studenten Federatie) op die zich bezighoudt met de belangen van alle studenten.

Piekfijne Wina-dag

Elk jaar organiseert Wina, de kring van Wis- en Natuurkundigen, een Wina-dag. Daarop evalueren zij een jaar presidiumwerking. Tevens maken zij van de gelegenheid gebruik om op grote schaal informatie te verspreiden rond bepaalde temata (zoals bv. onderwijsopleiding, ASR....) Vorige week donderdag had deze happening opnieuw plaats in het rekreatiecentrum aan Alma III.

Onder een vrij ruime belangstelling werd gefeerd hoe men kan zeefdrukken. De onderwijsgroep verspreidde info over aggregatie en programmawijzigingen. Bijzondere aandacht kreeg hierbij de informatikarichting. De werkgroep 'Leraar-zijn', bestaande uit Wina-studenten en afgestudeerden, had een aantal werkingspunten rond zinvol onderwijs-geven op tafel liggen. De werkgroep sociaal viel ondermeer op door een tekst waar eenieder zijn kennis over de sociale problematieken kon verifiëren. Opvallend was ook de goede visualisatie van de stand. Dit gold trouwens ook voor de andere werkgroepen. Verzorgde stands met een veelheid van grafisch materiaal nodigden als het ware uit tot het inkijken. Zo ook voor de standen rond eerstejaarswerking en het Newtonneke. Dit laatste is het fakulteitsblaadje van Wina. Hier kon men onder meer terecht voor informatie over het hoe en waarom van het maken van een kringblad. Ook de konkrete problemen (onder meer de personeels- en kreativiteitsproblematiek) werden niet ontweken. Daarnaast had ook de kursusdienst een brede stand en kon het publiek zich vermaken aan een volkssportstand. Een initiatief dat zeker behouden moet blijven en geëksporteerd zou kunnen worden naar andere kringen. Wina zelf rondde de dag af met een debat over het tema: 'Studeren: verarming of verrijking'. Een bespreking hiervan valt elders in Veto te bespeuren.

TBC

Professor Van Daele *(foto Veto)*

ADVERTENTIE

REISVRAGEN ? 1 ADRES

JCT Go your own way.

LEOPOLDSTRAAT 26
3000 LEUVEN

Raad voor studentenvoorzieningen

"Pedagogische" huisvesting

Sinds een aantal jaren bestaan er in de universitaire residenties 5 huurkategorieën. De studenten die uit een gezin komen met een klein inkomen betalen daardoor minder dan zij wiens ouders meer geld hebben. Momenteel bedragen deze verschillende huurprijzen 1 800, 2 200, 2 750, en 3 600 fr.

Op het eerste zicht lijkt dit wel mooi, maar toch was het vroeger nog mooier. Iedereen betaalde toen dezelfde prijs, er werd nog gedacht aan een zelfstandig statuut voor studenten en daarmee samenhangend werd er zelfs gepraat over een studieloon. De maatschappij moest er dus voor zorgen dat iedereen kon studeren, ongeacht zijn financiële afkomst, en niemand dacht eraan de huurprijs te laten afhangen van het aantal haren op het hoofd van je vader.

Sociale verf

Alzo vlogen de Golden Sixties voorbij, en de krisis kwam in de plaats. Eerst nog op een zachte manier, ook in de sociale sektor. Het sociaal doen bleef zogezegd nog behouden, maar niet meer voor iedereen gelijk. Vanaf dan werden verschillende huurprijzen gevraagd, naargelang het inkomen van thuis. Noteer wel dat er vooral hogere prijskategorieën werden ingevoerd, zodat de studentenhuisvesting meer werd rechtgehouden met huurgelden en minder met subsidies.

Ook de jaren 70 gingen zo voorbij. Af en toe werd er eens opgeslagen, nodig of niet, kwestie van geld in huis te hebben als de tijden nog slechter zouden worden. Eveneens werden b.v. de hogere prijskategorieën al eens meer opgeslagen dan de lagere, kwestie van het beter te doen slikken. Met sociale politiek heeft dit volgens sociale raad nooit iets te maken gehad,

Het sekretariaat van Ter Bank, waarbij de bezetting doorgang vond en vindt. (foto DdC)

ondanks de moeite die de Raad voor Studentenvoorzieningen altijd deed om het toch als dusdanig te verkopen.

Pedagogische peda's?

De Raad voor Studentenvoorzieningen van 23 maart ll. onderscheidt zich nu van alle voorgaande omdat men hier zelfs de schijn van het 'sociaal doen' laat varen. Wat nu telt zijn pedagogische kriteria. Eerstejaars zouden meer moeilijkheden hebben dan hogere jaars om aan een kot te geraken, bijgevolg moet de sociale sektor voor de eerste kategorie ekstra inspanningen doen. Tot daar kunnen we nog volgen. Maar men gaat te ver als men zegt dat dit dan maar ten koste moet zijn van eventueel minderbegoede ouderejaars. In konkreto wist men er namelijk door te drukken dat er vanaf volgend jaar op het Justus Lipsiuskollege, Meisjescentrum, Pius X, Johannes XXIII, Terbank, Sedes (Prelatenstraat), Holleberg en Edith Stein enkel nog kandidatuurstudenten zullen mogen zitten (op sommige van deze plaatsen is dat nu al zo). Studenten die daar nu zitten, maar volgend jaar aan hun licenties beginnen, zullen moeten verhuizen. In verhouding met de huurkategorie waarin ze zich bevinden kunnen ze wel voorrang krijgen in een tehuis, enkel voor ouderejaars, zijnde de Arenbergwoonwijk, Sedes (Vlamingenstraat) en Vesalius. Enkel op Camilo Torres kan men in principe nog gans zijn studieperiode verblijven.

De kassa rinkelt!

Toen de studenten op de vergadering dan vroegen waarom men, in plaats van deze maatregel te nemen, ook Arenberg niet kon openstellen voor kandidaturen, antwoorde Jan Bauwens dat dit een andere diskussie was. Hierop mocht dus niet ingegaan worden, waarschijnlijk omdat men niet geneigd zal zijn méér studenten tegen lage huurprijzen op Arenberg te laten wonen dan nu het geval is. Dit zou men nochtans moeten doen als de overgangsmaatregelen voor de genoemde residenties serieus bedoeld zijn en men geen studenten met lage inkomens wil afstoten. Maar het is ook juist door dit te doen dat men de ekstra winst die men o.a. op Terbank door de nieuwe maatregel zal maken, terug zou verliezen. Enkel kandidatuursstudenten betekent immers dat men, relatief gezien t.o.v. de totale studentenpopulatie, met meer hoge inkomenskategorieën te doen heeft. Lagere inkomenskategorieën blijken al enkele jaren minder naar de universiteit te komen. Die hoge inkomenskategorieën moeten dan ook een hogere huurprijs betalen of hoe het nog maar eens lijkt dat pedagogische motieven dikwijls niet zover afstaan van ekonomische subsidies die ermee gepaard gaan.

Een ander motief om deze maatregel te nemen zal ook wel geweest zijn dat het een publiek geheim is dat Leuven te kampen heeft met een krappe kamermarkt. Tegenover eerstejaars, die al van in de krokusvakantie op de huisvestingsdienst naar een kot vragen, kan men nu doen of alles is opgelost. Men is weeral een stuk zekerder van toch geen student te missen die evengoed naar een andere unief zou kunnen gaan, en vooral de subsidies die ermee gepaard gaan (gaande van 170 000 tot 530 000 fr. afhankelijk van de studierichting) wil men niet aan zijn neus zien voorbijgaan.

Eenmaal de student doorheen het eerste jaar is blijft die wel, redeneert men, ook als er niet genoeg kamers zijn. De schaarste aan kamers is immers jaren op voorhand voorspeld geweest, maar nooit heeft men tijdig afdoende maatregelen genomen. Men heeft integendeel gewacht tot het te laat was om dan met prestigeprojekten als het Vandaelekollege te beginnen, dat pas binnen 3 jaar af zal zijn. Ondertussen speelt men nu kandidatuur en licentiestudenten tegen elkaar uit. Sociale Raad neemt dit niet, en vindt dat als de universiteit brokken maakt, ze die zelf maar moet lijmen.

Kwaliteit telt niet

Stageperikelen in geneeskunde

Het vierde doktoraat geneeskunde wordt opgesplitst in twee richtingen: pre-specialisatie en huisartsgeneeskunde. Deze laatste zijn wettelijk verplicht 2 maanden stage te lopen bij een huisarts. De studenten kunnen zelf een stageplaats voorstellen. Deze voorstellen worden normaal aanvaard door de fakulteit, als er tenminste geen bezwaren zijn op medisch gebied.

Dit is inderdaad bijna altijd het geval, maar... dit jaar heeft de fakulteit een veto gesteld tegen stages bij de groepspraktijken van de vzw. *geneeskunde voor het volk*, omdat 'er aan politiek gedaan wordt'!

Medische kriteria en geen politieke

Zeven studenten van de richting huisartsgeneeskunde hadden in het begin van het akademiejaar als stageplaats de groepspraktijk Volderbos in Genk, deel van de vzw. Geneeskunde voor het Volk, aangevraagd. Hierop is er vanuit het huisartsencentrum geen enkele reaktie gekomen. Na navraag werd hen kortaf gezegd dat dit niet toegelaten is door de fakulteit om hogervermelde redenen. Deze praktijk voldoet echter aan alle medische kriteria, die aan een opleidingspraktijk gesteld worden.

In de fakulteit geeft men zelfs toe dat de geboden opleiding en geneeskunde in Genk kwalitatief beter zijn dan in vele andere bestaande stageplaatsen. De integrale aanpak, gezondheidsopvoeding en voorlichting, multi-disciplinaire aanpak, kontinue bijscholing, die in Genk toegepast worden, zijn nu juist zaken die het huisartsencentrum reeds jaren bepleit.

Het komt dan ook kontradiktorisch over dat het huisartsencentrum enerzijds kwaliteit propageert en anderzijds een goede stageplaats bant; temeer daar enkele jaren geleden (eind '70, begin '80) de stage in Genk wel toegelaten was en een aantal KUL-studenten er stage gelopen hebben. Opmerkelijk daarbij is nog dat er elk jaar grote moeilijkheden zijn om voldoende stageplaatsen te vinden (sommige mensen krijgen weken voor hun stage te horen dat zij zelf nog een plaats moeten gaan zoeken!)

Dit verbod werd door deze studenten als een inbreuk op hun vrijheid van keuze aangevoeld. De fakulteit wil of kan deze beslissing niet verder verantwoorden (geen andere argumenten). Zij stelde wel dat zij het recht heeft een stageplaats globaal te beoordelen, doch zij past dit dan wel zeer selektief toe.

De grootste tegenstand komt van de dekaan, prof. Casteels, die de toelating tot deze stage niet konform acht met zijn positie en veranwoordelijkheid als fakulteitshoofd.

Maatschappelijke rol van de huisarts

Problemen van ziekte en gezondheid hebben heel wat te maken met ongezonde leefgewoontes, arbeidsomstandigheden, milieu... Geneeskunde staat niet los van de maatschappij; politieke strukturen bepalen mee hoe geneeskunde uitgeoefend wordt.

Door oog te hebben voor diepere oorzaken van ziek zijn, de maatschappelijke kontekst van geneeskunde, nemen de huisartsen een duidelijke positie in; doch ook als je er niet op ingaat, neem je een politieke positie in, of je dat nu wil of niet.

De huisartsen in Genk hebben hierin een bewuste keuze gedaan. Zij proberen mensen inzicht te laten krijgen in ziekmakende faktoren in de maatschappij met eigen gezondheidsproblemen als aangrijpingspunt. Zo kunnen mensen mee verantwoordelijk zijn voor hun gezondheidszorg en de organisatie ervan. Deze huisartsen stellen hun medische kennis ten dienste van de mensen die hierrond willen aktief zijn (cfr. de loodvergiftiging, dopperziekte, kontrolegeneeskunde ...) Dat deze huisartsen hierbij via een politieke partij werken, is hun vrije keuze geweest. Ook andere Huisartsstagemeesters hebben voor een politieke partij gekozen en bij hen is dit géén beletsel. De studenten vinden dat ze zelf wel kunnen uitmaken of ze met deze politieke visie akkoord kunnen gaan, de fakulteit hoeft dat niet voor hen te doen. Door de studenten wordt gesteld dat de fakulteit zich juist te buiten gaat aan partijpolitiek door een veto te stellen tegen één politieke overtuiging en ze betreuren ten zeerste dat ook de direkteur van het huisartsencentrum, prof. Van Orshoven, meedoet aan deze onverdraagzaamheid. De fakulteit lijkt te vrezen dat studenten in kontakt komen met een ander "soort" geneeskunde.

Toch naar Genk...

Ondanks het verbod van de fakulteit hebben twee studenten besloten toch een maand stage te volgen in Genk. Om hen te ondersteunen en op te komen voor vrije keuze van stageplaats, hebben studenten uit verschillende jaren een komitee gevormd. Dit komitee is bezig deze kwestie meer bekendheid te geven binnen de universiteit en hierrond diskussie te stimuleren. Momenteel organiseren zij een petitie-aktie binnen de fakulteit geneeskunde, om enkel medische kriteria te laten tellen voor een stageplaats. Zij willen zich ook richten naar alle studenten. Je zult hen zeker nog zien aan de Alma's om ook jou te vragen deze petitie te ondertekenen.

De Algemene Vergadering Kringraad heeft terzake vrijdag 23 maart een standpunt ingenomen. Volgens Kringraad mag het enige kriterium bij het toekennen van stagemogelijkheden de kwaliteit van de opleiding zijn. Politieke diskussies mogen daarbij geen rol spelen.

Namens het komitee,
G. Top

Studenten bezetten Terbank

(vervolg van p.1)

eerstejaars en ouderejaars. Dienaangaande wijzen de studenten trouwens op het kamertekort, dat nog steeds te Leuven heerst. Doordat er in het beste geval de laatste jaren juist genoeg koten ter beschikking stonden konstateert men een snelle stijging van de huurprijzen. Nota's van de Raad voor Studentenvoorzieningen wijzen zelfs uit dat die stijging veel sneller verloopt dan de indeks. Bovendien waren vroeger de meeste kontrakten 'alles inbegrepen', terwijl nu steeds meer apart moet betaald worden. Hier verwijzen de studenten naar een voorval op Terbank zelf. Twee jaren geleden begon men daar immers in volle eksamenperiode en met veel lawaaihinder hals over kop Terbank uit te breiden met 30 kamers.

Verschuiving

Dat men tekorten aan kamers voor kandidatuursstudenten wil opvangen door de sociale huisvesting voor ouderejaars te beperken wordt niet als een oplossing ervaren. Uiteindelijk verschuift de universiteit dan enkel de problemen. In de marge hiervan vinden de studenten van Terbank een voorgestelde overgangsmaatregel slechts een lapmiddel. Die zou eruit bestaan dat de studenten van Terbank voorrang krijgen om de Arenbergwoonwijk (Cité) te bewonen. Dit wordt als korporatistisch ervaren omdat studenten van andere peda's, die eventueel minder georganiseerd zijn, opgescheept zullen zitten met de gebakken peren. En ook voor die andere peda's is de Arenbergwoonwijk zowat het enige soelaas. In de praktijk was het immers nu al zo dat Terbank en die woonwijk in Heverlee de licentiestudenten moesten opvangen.

Aanklacht

De perstekst besluit met de konklusie dat een echte oplossing er pas kan komen wanneer het kamerbestand wordt uitgebreid. De universiteit verkiest blijkbaar te wachten tot er, omwille van allerlei redenen, minder jongeren komen studeren. Terwijl beschikbare middelen niet zouden aangewend worden.

Rond deze principes heerst een merkwaardige eensgezindheid bij de bezetters. Zowat heel Terbank doet mee aan de aktie. Met dit alles is het reeds de derde keer dat er dit jaar problemen zijn op Terbank. In de winter was het er op sommige studentenkamers maar 13° warm. Een vraag tot huurprijsreduktie voor de wintermaanden ligt trouwens nog voor op de Raad voor Studentenvoorzieningen. De huurkontrakten bevatten namelijk deze mogelijkheid, omdat normaal een temperatuur van ongeveer 20° gewaarborgd moet zijn. Ook met het internationale sporttoernooi heerste er animositeit. Toen werd er immers mee gedreigd studenten die sporters zouden te slapen leggen op hun kot dadelijk buiten te zwieren. Dit terwijl een heel pak atleten te slapen werd gelegd op een soortement 'jeugdherberg' in Terbank. Het dreigement werd ook in de praktijk omgezet en ook hieromtrent is een beroep bij de Raad voor Studentenvoorzieningen aanhangig. Willen de toekomstige eerstekanners nog wel op dergelijke peda's?

Theo Goos

Jongeren voor werk!

Zondag 13 mei 1984, de 2de jongerenmars voor werk trekt door Brussel, een initiatief van ABVV-jongeren, ACV-jongeren en KAJ, Rooms en rood verenigd onder een hard politiek platform. Inzet van de demonstratie is een radikale verandering in de levenssituatie van de werkloze jongere.

De mars wil opkomen voor de belangen van 2 groepen jongeren, mannen en vrouwen onder de 25 jaar dus. Enerzijds is dat de groep die geen werk heeft. In de RVA-tabellen vind je die terug onder de kategorie volledig uitkeringsgerechtigde werklozen (VUW, 153 380), niet uitkeringsgerechtigden (13 059) en de schoolverlaters (+ 20 000, cijfers dec. 83). Enkele gegevens over de VUW's: 1/3 is minder dan 6 maanden werkloos, bijna de helft tussen 1 en 5 jaar. 43 589 van hen zijn toegelaten op basis van hun studies, hebben m.a.w nooit gewerkt. In de meeste gevallen trekken zij 9 234 fr per maand, niet direkt een bedrag waarmee je een zelfstandig leven kan uitbouwen. De niet-uitkeringsgerechtigden en de schoolverlaters zijn nog erger af. Geen inkomen, verplicht tot niets doen, geen toekomstperspektieven.

Anderzijds zijn er de tienduizenden jonge mensen die wel werk hebben, doch wiens werkomstandigheden afbreuk doen aan de sociale verworvenheden van de loontrekker. Konkreet gaat het om BTK-ers, DAC-ers, tewerkgestelde werklozen, stagairs e.d. Deze mensen werken onder statuten die geen werkzekerheid bieden, niet kunnen leiden tot anciënniteit of promotie.

Bovendien worden de loontrekkers onder deze statuten onderbetaald. Deze statuten werden gekreëerd om *supplementaire tewerkstelling* te bewerkstelligen (Plan Spitaels 78). Nu blijkt dat dit slechts in beperkte mate het geval is. De stages in de privésektor bv. die tot een aanwerving leiden blijken in de meeste gevallen "gewone' aanwervingen te zijn, m.a.w. vervangingen van afvloeiend personeel of aanwervingen wegens uitbreiding van het bedrijf.

Deze maatregelen ter opslorping van de werkloosheid kunnen niet eens de daling in de tewerkstelling tegen gaan, laat staan supplementaire tewerkstelling kreëren. En ondanks het sukses van de wet Cooremans-Declerck, zal de vloed van vers kapitaal (300 miljard kapitaalsverhogingen) niet leiden tot verhoging van de tewerkstelling. Premier Martens gaf verleden week zelf toe dat nogmaals 40 000 arbeidsplaatsen verloren zullen gaan toekomend jaar. De arbeidsmarkt zal m.a.w. nog verkleinen.

Deze gegevens en nog een boel andere vormen de achtergrond van waaruit het nationaal komitee zijn platform opstelde. Dat platform telt 6 eisen.

1. *Dopgeld voor allen*: - afschaffing van de wachttijd: m.a.w. afschaffing van de 3 (-18 jarigen) of 6 (+18 jarigen) maanden zonder inkomen voor schoolverlaters.
- afschaffing van het wachtgeld: de 9 321 fr voor hen die toegelaten zijn tot werkloosheidsuitkeringen op basis van hun studies, zonder ooit gewerkt te hebben.
- Afschaffing van de 3 kategorieën werklozen: gezinshoofden, alleenstaanden of samenwonenden. Deze verschillende kategorieën krijgen een verschillende hoeveelheid dopgeld. Men gebruikt dopgeld m.a.w. als een middel tot herverdeling van inkomen, herverdeling dan nog op de kap van de financieel minste werklozen. De herverdeling dient te gebeuren langs de belastingen.

Het alternatief: max. dop aan 60% van het brutoloon;
min. dop aan 60% van het gewaarborgd minimum maandloon, m.a.w. een minimumdop van 18 855 fr voor iedereen.

2. *Gelijk loon voor gelijk werk*. Deze eis betreft de tweede groep jongeren. Men wil de afschaffing van de nepstatuten en vervanging ervan door de volwaardige kontrakten zoals die in CAO's en andere reglementeringen terzake zijn vastgelegd.

3. *Meer tewerkstelling door uitbouw van voor iedereen toegankelijke, kollektieve voorzieningen*. - In de socio-kulturele sektor: omdat deze sektor een belangrijke welzijnsfunktie vervult (hulpverlening, advies, animatie, opvang) en momenteel sterk ondergewaardeerd wordt. Dit uit zich o.a. in de plannen van Poma met de jeugdhuizen die het vrijwilligerswerk wil stimuleren omdat de beroepskrachten (113 in Vlaanderen) teveel geld van het schamele budget (71 miljoen) van de jeugdhuissektor opslorpen.
- Financiële en juridische ondersteuningsdiensten en jongerenprojekten in zelfbeheer mogelijk te maken.
- Milieubeheer: voorlichting, onderwijs, onderzoek van en naar milieuvriendelijke produktietechnieken en energiewinning.
- Eerste-lijnsgezondheidszorg uitbouwen, met de nadruk op preventieve en interdisciplinaire aanpak.

4. *Edukatief verlof*. Momenteel regelen de wet op de kredieturen en de wet op de sociale promotie het recht op vorming voor werkenden. Hiervan wordt slechts in geringe mate gebruik gemaakt omdat deze regelingen gepaard gaan met loonverlies, vetorecht van de patroon en psychologische druk van ontslag. M.a.w. deze bestaande regelingen bieden niet de zekerheid en de garantie dat men zijn recht op betaalde vorming kan uitoefenen. Een regeling m.b.t. het edukatief verlof moet deze wetten vervangen en het recht op betaalde vorming hard maken. De NAR (nationale arbeidsraad) werkt hiertoe een regeling uit die tot nu toe niet door de regering werd aanvaard.

5. *Arbeidsvermindering: 32-uren week*. - Door te voeren op 1 jaar: immers slechts een schokoperatie kan de ondernemers verplichten terug aan te werven. Geeft men ze meer tijd, dan passen ze het produktieapparaat op een andere manier aan (automatisatie e.d.).
- Zonder loonverlies, m.a.w. niet de loontrekkende draait hiervoor op. Financieringsmiddelen dienen gezocht in de vermogensbelasting (dus belasting op intresten, dividenden en huuropbrengsten), een rechtvaardige fiskaliteit (strijd tegen de fraude, gedaan met fiskale vrijstelling en allerlei, hervorming van de belastingsschalen van de hoge inkomens, beperking van de erfenisrechten) en in de stabilisatie van de bedrijfswinsten (de tien meest winstgevende bedrijven in België maakten in 82 een *netto*-winst van 40 miljard Bfr, in 81 was dat "slechts" 32 miljard, een stijging met 20% dus, en de vraag blijft hoeveel er nog ontdoken is).
- Dit alles dient begeleid door een stel technische maatregelen om de boycotreakties van de kapitaalbezitters (kapitaalvlucht e.d.) tegen te gaan.

6. *Afschaffing van art. 143*. Artikel 143 betreft de uitsluiting van het recht op dop wegens langdurige werkloosheid. Vooral vrouwen worden hierdoor getroffen (9 573 in 82). Vroeger werd paritair (50% patroons, 50% werknemers) over uitsluiting beslist in de Kommissie voor advies. Nadat deze in 80 werd afgeschaft verdriedubbelde het aantal uitsluitingen. Onderzoek suggereert dat dit artikel meer en meer funktioneert als middel om te besparen in de uitgaven van de sociale zekerheid. Interne RVA-cirkulaires over minimum-kwota van uitsluitingen op basis van dit artikel bevestigen dit. Welk bestaanrecht heeft dit artikel nog wanneer bijna 35% van de werklozen strikt genomen op basis van dit artikel zouden moeten geschrapt worden. Immers 35% van de werklozen is langer dan drie jaar werkloos en volgens het artikel dus "abnormaal lang" werkloos.

Edwin Delanoye

Lisst: een begeleider vertelt

Het internationaal studentensporttornooi (LISST), dat op de eerste plaats een sportmanifestatie is, staat eveneens voor een degelijke algemene organisatie. Voor de vierhonderd gasten was er heel wat meer voorzien dan sport alleen. Dat ging van louter praktische zaken tot goed verzorgde massasportmogelijkheden. Om die laatste mogelijk te maken, waren voor elke ploeg twee begeleiders aangeduid.

Wij hadden de eer en het genoegen de voetbalploeg van de universiteit Paris-Sud te begeleiden. Voor ons was dat vrij gemakkelijk vermits we zelf nog maar net van daar terug waren, omdat we hadden deelgenomen aan de '15ième Paris-Orsay'. De ons toevertrouwde fransen waren heel 'sympa', maar wisten toch erg goed wat ze wilden. Dat bleek al van bij het begin toen ze de aanvankelijk voorziene slaapplaats (terecht) niet geschikt vonden. Voor ons, begeleiders, was dat een eerste kans om te tonen dat we ons uiterste best zouden doen. Dit euvel was in een wip opgelost en dat kwam de sfeer van wederzijdse verstandhouding duidelijk ten goede. Zij die op de Cité geslapen hebben, waren trouwens verbaasd over de enorme gastvrijheid.

Ook hier werden we nog eens gekonfronteerd met de beperkte taalkennis van de Fransen. In de uitnodiging van Lisst werd gevraagd om "sleeping bag, matrass, pedlock" mee te brengen (slaapzak, matje, hangslot), maar verder de 'sac de cauchage' kwamen ze niet. Diegenen die in Ter Bank overnachtten, hebben trouwens op judomatten moeten slapen.

De eerste pinten doken reeds op tussen de wedstrijden door, maar 's avonds liep het pas echt los. In de kantien zorgden een groep (bende) kantusplegende hollanders voor de ambiance. Diezelfde noorderburen zouden we later op de avond o.a. in de Colf op het lijf lopen. Dat was meteen onze tweede pleisterplaats op de volkssportkroegentocht. Sommigen konden de neiging om op en naast de tafel te dansen niet langer onderdrukken. Dit resulteerde in een demonstratie van Parijse disko en Noordafrikaanse swing.

Inmiddels was het al duidelijk geworden dat je zo'n groep niet samen kan houden. Eens ze weten waar ze slapen en waar ze hun volgende maaltijd binnenkrijgen trekken ze hun plan wel. Het is nu ook weer niet zo moeilijk om in Leuven een kaffee te vinden. De maaltijden bleken zelfs nog behoorlijk in de Franse smaak te vallen, alhoewel ze hun stokbrood duidelijk misten.

Donderdag bleek dat ook Parisiens zich makkelijk aanpassen aan het Leuvense leven... 's Morgens vroeg liepen ze immers nog een kaffee binnen voor 'ne witte en ne spagetti'. En pas 's middags werden ze terug een beetje aktief. Toch wilden ze 'la grande fête' in de Stella 's avonds absoluut niet missen. Vrijdagmorgen 4 uur werd de Oude Markt nog een keer aangedaan. Balans van drie dagen op schok gaan met de Fransen: vermoeid maar tevreden. Gevraagd naar hun mening, antwoordden ze: 'Lisst, certainement à refaire!'

Filip Gosselé

Medisch centrum: remgeld

Vroeger werkte men hier tegen terugbetalingstarief, een aantal jaren is men begonnen met remgeld te vragen. Alhoewel men niet graag heeft dat dit gezegd wordt: het is immers slechts 'gedeeltelijk remgeld'.

Telkens echter als de officiële dokterstarieven opslaan wordt ook het 'gedeeltelijk remgeld' ter diskussie gesteld, en telkens verdedigen de studenten dat men geen remgeld, ook gedeeltelijk, hoeft te vragen. Dat mensen hun gezondheid laten verzorgen hoeft niet afgeremd te worden, geneeskunde moet dus gratis zijn. Trouwens, dezelfde dokters die men hoort pleiten voor remgeld hoort men ook zeggen dat teveel jonge dokters werkloos zijn, en dat er bijgevolg minder studenten geneeskunde moeten gaan studeren. Wat willen ze nu eigenlijk? Al wat je kan zeggen is dat hun geldbeugel sterker is dan hun logika.

Niettegenstaande dit besliste de Raad voor Studentenvoorzieningen toch van de dokterstarieven die tot nu op het medisch centrum 285 fr. bedragen voor een raadpleging, te verhogen met een bedrag dat gelijk is aan de algemene stijging van de honoraria. Vanaf 1 april zal je hierdoor 300 fr. betalen voor een raadpleging (inbegrepen 24 fr. remgeld).

Waarom? Niet dat dit voor het medisch centrum zoveel meer opbrengt. Dat moest iedereen toegeven. En blijkbaar ook niet omdat er geen geld meer was, aangezien men 5 minuten eerder had beslist van 3,5 miljoen uit de reserves van de sociale sektor te halen voor veiligheidsinvesteringen in gebouwen waarvan men niet zeker weet of ze wel voor de sociale sektor zullen blijven dienst doen. Meer nog: die veiligheidsinvesteringen zouden beter gedragen worden door de eigenaar. In dit geval is dit de universiteit en niet de sociale sektor.

Alles wat bereikt is is dan eigenlijk dat het medisch centrum eigenlijk geen andere ideeën over gezondheidszorg stimuleert dan die van de doktersyndikaten, en dat men de studenten dit spelletje laat betalen. Alles overgoten met een sociaal laagje van slechts 'gedeeltelijk' remgeld.

N.H.

UW
THESIS
ONZE SPECIALITEIT
Copy Max
Naamsestraat, 6 Leuven
Vandenbemptlaan, 57 Heverlee
Tel: 233538
TOPKWALITEIT IN FOTOKOPIE VOOR DE BESTE PRIJS .....!
ADVERTENTIE

Tchechow "vertaald"

Ontroerende druktemakertjes

In de verhalen van Tchekow gebeurt zelden iets; het decor is vaak een landhuis op een onbestemde plek in Rusland — achterlijk en lelijk — waar mensen zonder geschiedenis gestrand zijn. Hun dingachtige bestaan wordt gemaskeerd door steeds weer dezelfde sprookjes en fantazieën die zij zich aanmeten, terwijl ze van de samovar naar de muur lopen. De ontwikkeling van die stukken, als er al van een ontwikkeling sprake is, is schijnbaar oppervlakkig. Achter het geëmmer over geld, liefde, Moskou (de droom van alle bannelingen) vermoed je echter een diepe wanhoop; de personages missen elkaar steeds, al is het op een haar na. In summiere details, de aankleding, suggereert Tchechow steeds een depressie zonder begin of einde, waarin het spreken over 'vroeger, toen het beter ging' een absurde bijklank krijgt. Wie tot dat besef komt, pleegt zelfmoord, zij het een geestelijke, zoals bij "oom Wanja".

Vreemd genoeg is er een opvoeringstraditie van Tchekow ontstaan, in navolging van Stanislawski (wiens ensceneringen door Tchekow zelf niet al te best gepruimd werden) die precies het element 'valse sentimentaliteit' ging verheerlijken, "Een enscenering van het eigen zelfmedelijden van de akteurs" (1) waardoor langzaam het beeld is ontstaan dat de figuren bij Tchekow verheven zielen zijn die diep lijden onder spleen, terwijl in werkelijkheid vaak een aantal arme stumperds ten tonele gevoerd worden, voor *wie het verhevene een dun laagje* kamoeflage is.

Dat plaatst een regisseur voor problemen, als hij door de muur van verwachtingen die de 'echte Tchekowliefhebber' kenmerken, wil breken. Wat kan nog een interessante regie zijn, hoe leg je de essentiële Tchekow bloot?

Iwanow, een man van 35 jaar, is om onbestemde redenen in een diepe depressie verzeild. Terwijl om hem heen de intrigetjes van getormenteerde Russische zieltjes een hoogtepunt bereiken, jaagt hij zich een kogel door de kop, waardoor de hele charade tot een bruusk einde komt. De kogel waarmee Tchekow indirekt ook het doodsvonnis tekent van een Russische literaire traditie.

"Druktemakertjes, dat is zo de moraal." (2)

Verwanten is een verbeelding van die dubbele bodem van de sentimentaliteit bij Tchekow, maar dan wel aan de hand van hedendaagse gevoeligheden. Als Tchekows personages nog probleemloos woorden vinden om zich uit te drukken (of onzin uit te kramen; Iwanow roept bijvoorbeeld het hele stuk door uit dat hij schuldig is) is dat nu niet meer waarschijnlijk (tussen Peyskens' regie en Tchekow ligt een auteur als Beckett; Paul Peyskens merkt zelf op dat hij de woorden 'Ik heb van jou gehouden' niet over zijn lippen zou krijgen) en er is dan ook radikaal geschrapt in Tchekows tekst. De smartlappen uit die tijd zijn vervangen door de smartlappen van Dolly Parton en Will Tura. Het veelzeggende detail in de dialogen, de ogenschijnlijk nietszeggende, maar uiterst pijnlijke opmerkingen bij Tchekow, zijn vervangen door een (onteatrale) minutieuze aandacht voor de bewegingen, de houdingen van mensen, de plaatsen die zij innemen in het scènebeeld waarbij niet zelden de akteurs (en in de kompositie van het geheel, de regisseur) zich verregaand bloot geven. De *petite histoire* van deze produktie is daarin veelzeggend. Tijdens een bepaald stadium van de repetities waren de akteurs vrij om te lopen waar ze wilden en te spreken met wie ze wilden. Enige beperking: ze mochten alleen de teksten van Tchekow gebruiken. En dat was na korte tijd geen vrijblijvend spelletje meer.

Dat deze produktie niet ontaardt in regelrecht voyeurisme is te danken aan de stilering. Een uiting daarvan is de manier waarop de akteurs met elkaar spreken. Ze artikuleren zeer sterk ("In allle errrnnnsssttt...") "alof ze een vreemde taal spreken" (dixit Paul Peyskens), wat het poseurskarakter van hun handelen moet onderlijnen. Dit is overigens een van de zwakkere punten in deze voorstelling, de spraakmanipulatie "werkt" niet altijd, en wordt ook niet altijd konsekwent aangewend.

De voornaamste komponent van de stilering is de wijze waarop figuren — letterlijk — ter plaatse trappelen, dezelfde handelingen steeds weer herhalen, rond dezelfde voorwerpen cirkelen (iets wat ook bij Tchekow heel sterk speelt). Iwanow, de outsider, zit steeds in een klein kamertje naast de eigenlijke speelruimte, behalve als het hem te hoog gaat zitten en hij stampvoetend de zaal rondloopt. Anna Petrowna, zijn vrouw, trekt zich steeds terug bij de piano in een zaal waarvan je door de geopende vleugeldeuren een glimp opvangt. Shabyelsky — een oom — drentelt steeds maar doelloos rond in de zaal, Lvov, de dokter, hangt maar wat rond bij de deur, terwijl uit zijn verveelde houding duidelijk blijkt dat hij van de hele zaak niets begrijpt (maar zich wel beter voelt dan de rest), terwijl de onuitstaanbare Borkin met vuile voeten — letterlijk — erdoor gaat.

Daardoor wordt een bepaalde verstikking opgeroepen die vreemd kontrasteert met de flarden van intriges die hier en daar opduiken en erg artificieel, lachwekkend aandoen. Toch is dit geen 'liefdeloze' voorstelling, geen gemakkelijke ontluistering van een bepaald type verarmde kleinburger, die verkrampte pogingen onderneemt om zin en allure te geven aan het leven door hartstochten voor te wenden die er niet zijn. Net als bij Tchekow, en misschien wel door de behoorlijke kompromisloze manier waarop de betrokkenen zich met huid en haar in deze produktie gestort hebben, als fysiek zeer reële personen, is dit een 'warme' voorstelling. Er spreekt een begrip, een soort warme sympatie uit voor alle kromme neuzen, dikke benen, scheve schouders, spraakgebreken, voor alle mislukkingen, blunders... En op zijn manier is deze produktie dan ook een ironisch kommentaar op het eigen milieu, het artistieke (na de voorstelling, in het tweede bedrijf eigenlijk, kan je mee het drama instappen en even wegdrijven op slows, smartlappen en wodka). De titel verwijst naar de laatste zin in *Oidipous*: "Alleen verwanten hoort het toe zonden van verwanten aan te zien en aan te horen".

Is dit nu een vernieuwende produktie? Niet in die zin dat een van de gebruikte procedees zo totaal nieuw zou zijn (alhoewel...). Het is wel een logische voortzetting van Peyskens eigen toneelwerk, en (maar vraag niet dit aan te tonen) een demonstratie van de dialektiek die er nu al een paar produkties lang tussen Jan Decorte en Paul Peyskens bestaat. Een dialektiek die van *King Lear* naar *Oidipous*, van *Oidipous* naar *Scenes/Sprookjes*, en van *Scenes/Sprookjes* naar *Verwanten* gevoerd heeft. Het is ook een erg filmische (onteatrale) voorstelling, omdat je als het ware in een heel gebouw mee de handelingen van de mensen kan 'volgen' (vermoeden), omdat er verschillende speelvlakken tegelijk zichtbaar zijn waarbij je gezichtsveld als kamera meezwenkt met de handelingen van akteurs en konstant subjektief zit in te zoomen op de minieme details in de handeling, omdat de teksten vaak niet meer zijn dan ondertiteltjes bij een geladen gebeuren.

Wat dat betreft, sluit *Verwanten* dan ook heel sterk aan bij *In het tuinhuis* van Gerardjan Rijnders.

Het is een voorstelling die je raakt. Niets is gewoon, en het is toch allemaal heel gewoon.

Pieter T'Jonck

(1) Gerardjai Rynders in "4 brieven over toneel", Hollands maandblad december 1983.
(2) PP in 't café.

"In het tuinhuis" van Globe

De pijn van het ensceneren

Vanavond kan je in de stadsschouwburg van Leuven de enige voorstelling in België van 'In het tuinhuis' door Zuidelijk toneel Globe meemaken. Het is het enige stuk dan Jane Bowles schreef; bij de eerste opvoering in 1954 was het niet bepaald een succes. De kritiek schreef: 'een ongemotiveerd morbide studie van de psychische problemen van het meest nutteloze stelletje personages die we ooit op het toneel bij elkaar hebben gezien. ...de voornaamste zwakheid is dat alle personages in meer of mindere mate geestelijk gestoord zijn.'

Het stuk is inderdaad niet gemakkelijk te regisseren: het bestaat uit flarden ijzersterke dialogen, maar die zijn niet gevat in een klassieke dramatische struktuur, t.t.z. een struktuur waarin er een aanwijsbaar verband bestaat tussen de handelingen van de personages, hun tekst en de algemene bedoelingen van het stuk of van de plot. Ze signaleren een dieptepsychologisch proces dat af en toe — zeker tegen het einde van het stuk — abrupt aan de oppervlakte komt drijven. Handelen en spreken van de personages vormen dan ook niet die eenheid die gangbaar is in het teater, omdat het een impliciete, geen eksplicite samenhang betreft... Bovendien is in de opbouw het probleem dat het schrijven van een stuk stelt, als het ware mee ingebakken. Het publiek anno 1984 is daar waarschijnlijker gevoeliger voor dan het publiek anno 1954...

In de regie van Gerardjan Rijnders is als tegengewicht voor de pijn van het schrijven, ook de pijn van het regisseren geënsceneerd.

Het stuk heeft als grondtema het Oidipouskompleks, of altans de vrouwelijke variant darvan, en het doorgeven van gebrek aan liefde van de ene generatie op de andere. Gertrude is een oudere weduwe die met haar dochter Molly in een huis aan de oceaan woont. Zij heeft een zo sterke persoonlijkheid dat zij iedereen in haar omgeving — haar dochter Molly vooral — onderdrukt. Maar tegelijk onderdrukt zij met kracht haar eigen angsten; haar vrees om te moeten erkennen dat haar vader nooit van haar gehouden heeft, haar vrees voor 'dierlijk' genot. Als zij later met een Meksikaan trouwt en terecht komt in de liederlijke leefwereld van diens familie, gaat zij er dan ook finaal onderdoor, omdat de konfrontatie met het ongeremde leven voor haar niet oplosbaar is. Molly is door de navelstreng-relatie met haar moeder gedoemd tot een passief, besluiteloos bestaan — schijnbaar is ze stom en lomp — en brengt ze haar dagen door in de beschutting van het tuinhuis (!). Weinigen — maar haar moeder wel — vermoeden de luciditeit, de meedogenloze kijk op de mensen rondom haar. Als haar moeder vertrokken is naar Meksiko, bloeit Molly op, ze voelt zich meer op haar gemak. Ze is gaan wonen in de 'Oesterschelp'(!), een bar waar haar man werkt. Maar als haar moeder terugkeert en zich weer voor haar opeist, krijgt het konflikt dat het hele stuk door sluimerde zijn beslag, maar niet zijn oplossing evenwel.

Al klinkt dit bloedernstig, er zitten heel wat komische elementen in het stuk, en de aanwezigheid van een bonte troep Meksikanen is daar niet vreemd aan. Het grillige verloop van de kernplot en de interventies van de Meksikanen geven dit stuk een soort onbezonnen wanorde die zeer uit het leven gegrepen is.

Een 'realistische' aanpak zou bij een dergelijk stuk weinig opleveren, omdat het stuk zelf zo de konventies van het realisme met de voeten treedt. Merkwaardig genoeg is er ook niet gekozen voor een aanpak die de psychoanalytische symboliek in het stuk op de voorgrond schuift. Je zou de kern van Rijnders regie-koncept kunnen omschrijven als: 'geef elke letter van het stuk het volle pond — wat inhoudt dat er nogal 'gewoontjes' gesproken wordt, zodat elke voor de hand liggende betekenis uit de eerder triviale dialoog geweerd wordt — en bouw anderzijds het beeld minitieus op, besteed veel zorg aan elk detail van de handeling, zodat er een spanning ontstaat tussen wat je hoort en ziet, een spanning die niet dadelijk in een verklarend gevaar of woord opgelost wordt, maar analoog is aan de onzegbare psychologische spanning in het stuk.' Rijnders zorgt er voor dat de kijker voelt dat er iets gaande is, zonder precies te weten wat. Er is dan ook geen verklaring mogelijk voor de regie die 'sluit'. Jane Bowles vond zelf ook geen bevredigend einde, maar om het stuk voor een groot publiek aanvaardbaar te maken voegde zij er op het laatste ogenblik een slotzin aan toe ("Toen ik nog een klein meisje was...") die de schijn van een afgerond geheel moet waarmaken, maar, als zin die er duidelijk aangeplakt is, in Rijnders regie nogal schamper, langs de neus weg gezegd wordt. Het stuk eindigt op een dood punt.

Voor het ensceneren van de details hebben Paul Gallis, de dekorontwerper, en Gerardjan Rijnders een verbluffende konstruktie uitgedacht: vier schermen, twee horizontale en twee vertikale, die een helgele speelvloer en een knalblauwe achtergrond omlijsten, en door verschuiven een willekeurig deel van de scene kunnen maskeren. Het idee ontstond op basis van Edward Hoppers schilderij 'Nighthawks' waar je door een grote glazen vitrine twee eenzame mensen aan een toog ziet zitten in het holst van de nacht. Dat peep-show-achtige vind je ook in de voorstelling terug, het kijken door een heel klein gaatje naar iets heel opzienbarends. Een detail: als de moeder weg is, en Molly met Lionel in de oesterschelp woont, is zij veel meer ontspannen; die overgang is in de tekst niet terug te vinden, dat is plots zo, en Rijnders suggereert dat zeer trefzeker door alleen de kaartenspelende handen van Molly en Lionel te laten zien. De slome Molly blijkt plots zeer vlot en driftig met haar handen de kaarten te manipuleren; en je hoort haar zeer ontspannen keuvelen (maar je ziet haar gezicht niet). Door het gebruik van kontaktmikrofoons worden ook de dialogen in reliëf gebracht: de kakelende Meksikanen maken zo al genoeg lawaai, en worden op de achtergrond gehouden, terwijl op een heel andere toon Molly en haar moeder daar doorheen praten (konversatie is het woord niet). De suggestie van twee werelden wordt nog versterkt doordat Gertrude op een duikplank (haar balkon) boven de tuin zweeft ver weg van de vuile schransende Meksikaanse familie. Met deze regie worden eigenlijk — net als bij 'Verwanten', maar met andere technieken — procedees van de filmwereld naar het teater overgeheveld (beeldkadering, klankmanipulatie, inzoomen, zwenken...) iets dat wijst op een zoeken naar een minder direktief, meer suggestief en open soort teater; meer kunst, minder 'spel' (al zijn de akteurs in deze regie stuk voor stuk schitterend in hun rol).

Pieter T'Jonck

Mexikanen zingen een ontroerende smartlap, Gertrude verdraagt het nauwelijks... Een komisch ogenblik in "In het tuinhuis"

Het spaarplan: fiskale fraude en rentelast

Martens V wil met een spaarplan de komende drie jaren het overheidsdeficit drukken met 250 miljard Bf. Wie de bevolkingsgroepen overloopt die voor dit 'spaarplan' dienen 'in te leveren' komt terecht bij de loon- en weddetrekkenden, de zelfstandigen en vrije beroepen, de steuntrekkenden, het openbaar ambt e.d. Alleszins merkwaardig, evenwel niet onverwacht, is het feit dat er in dit spaarplan zelfs geen intensieverklaring aanwezig is om de fiskale fraude in dit land aan te pakken.

Geenszins is dit onverwacht voor degene die deze centrum-rechtse koalitie de jongste maanden gevolgd heeft in haar pogingen de fiskale druk enigszins te verlichten, door de fraude terzake kansen te geven... Een tweede taboe waarover nauwelijks gesproken wordt, zijn de rentelasten die dit land dient te betalen. Zoals bekend is de staatsschuld van dit land opgelopen tot 4000 miljard, wat jaarlijks meer dan 400 miljard rentelasten op de begroting te zien geeft. Wanneer wordt door deze bevolkingsgroep in geleverd? Hoe komt het dat de rentestand in België zo hoog is, in vergelijking met de ons omringende landen? Uit het jaarverslag van de nationale Bank (februari 84) stond het zeer duidelijk geschreven: de totale loonsom daalde in 1983 met 3,7%, terwijl de inkomsten van partikulieren uit financiële bronnen en onroerendgoed-beleggingen toenam met 3,5%. Over de fiskale fraude in dit land en de rentelasten hiernavolgend een aantal bedenkingen.

Fiskale fraude

De Kristelijke Werknemersbeweging (KWB) publiceerde in 1980 een zwartboek over fiskale fraude. hieruit bleek dat er in 1979 een fiskale fraude was van 200 miljard Bf, wat ongeveer 20% uitmaakt van de belastingen waarop de Belgische overheid mag rekenen.[1] Uit studies van Prof. M. Frank (ULB) bleek dat 5% van de meest gegoede belastingbetalers alléén verantwoordelijk zijn voor ongeveer 55% van de totale belastingfraude, terwijl de 10% armste belastingbetalers slechts voor 0,2% in aanmerking komen. Moest er geen fiskale fraude zijn, dan zou er niet alleen meer geld in de staatskas zijn, die laagste groepen zouden ook minder belasting moeten betalen, omdat de belastingontvangsten niet zouden moeten verhoogd worden, als gevolg van het ontbreken van gefraudeerd geld in de schatkist.

Frank berekende dat loon- en weddetrekkenden minder belastingen zouden moeten betalen in het geval er geen fraude bestond. Een arbeidersgezin bv. 2200 Bf minder. Beheerders daarentegen zouden 177 955 Bf meer moeten betalen (cijfers uit 1970). Het weekblad Solidair dat dezelfde berekeningen van Prof. Frank verder zette voor de recente jaren komt tot de konklusie dat in 1982 de fiskale fraude 350 miljard Bf bedroeg.[2] Wie deze som vergelijkt met de 250 miljard Bf die Martens de volgende drie jaren uit onze broekzakken wil halen om te 'sparen', zal wel even vloeken. Zoals reeds geschreven, wordt over fiskale fraude bij het recente 'spaarplan' van de regering met geen woord gerept. Uitzondering gemaakt evenwel voor fiskale fraude bij de zorgenverstrekkers (o.m. de dokters), waarbij de patiënt voortaan de honorariumstrook dient te ondertekenen.

Het beleid van de regering inzake fiskale fraude gaat trouwens de hele andere richting uit. In september 83 besliste de kabinetsraad immers tot de mogelijkheid van het witwassen van zwart geld. Bezitters van zwart geld kunnen dit geld terug aanwenden — het is ten zeerste verboden voor de fiskus enig onderzoek in te stellen naar de herkomst van het geld —, als ze 1/11 van dat bedrag gebruiken om in te schrijven op renteloze schatkistbons met een looptijd van 5 jaar. Mogelijk nog erger was 'het liberatoir maken van de roerende voorheffing'.

De belastingbetaler hoeft zijn roerende inkomsten niet meer op zijn belastingformulier te vermelden. Hij mag dit wel doen, als hij er zelf profijt uit kan halen, bv. als hij hypotekaire intresten wil aftrekken of als de aanslagvoet laag is.[3] Roerende inkomsten zijn bv. intresten uit leningen, dividenden uit aandelen enz... hetgeen meteen een link vormt naar het tweede onderwerp van ons artikel, nl. de rentelasten over de overheidsschuld.

Overheidsschuld

Terwijl iedereen de mond vol heeft over het grote begrotingsdeficit van de VS, illustreert een korte vergelijking de kritieke situatie waarin België verkeert. De VS hebben hun staatsschuld opgedreven van 11 miljard dollar in '82 tot 43 miljard dollar, maar dit laatste cijfer betekent nog maar een goede 3% van het Bruto Nationaal Produkt van de VS. Het begrotingsdeficit in België bedroeg in 1983 meer dan 530 miljard Bf, wat 12,9% van ons BNP uitmaakte. De totale rijksschuld van ons land bedraagt op dit ogenblik al meer dan 3600 miljard Bf, en jaarlijks dienen daar meer dan 10% rentelasten op betaald te worden. De prognoses zijn op dit ogenblik bijzonder somber, en in een recent interview '(DM, 21/12/83) maakte oud-minister Desmaele zelfs gewag van een staatsschuld van 7300 miljard Bf in 1987. Het zal zover komen stelde hij, dat in 1987 de verhoging van de staatsschuld, voor 80% zal toe te schrijven zijn aan de betaling van de rente. In zijn prognose is sprake van een staatslening van 818 miljard Bf in 1987, die voor 714 miljard Bf alleen al zal gaan naar rentelasten. In 1970 bedroeg die rentelast nog 43,1 miljard Bf, in 1980 moest 148 miljard Bf, in 1982 288 en in 1983 310 miljard Bf betaald worden. M.a.w. meer dan 20% van de staatsuitgaven dient om de schulden van het verleden af te lossen. De andere posten — sociale uitgaven, onderwijs, enz. — moeten dus afgeslankt worden om deze leningen te kunnen blijven afbetalen.[4] Binnen dit korte bestek van dit artikel zullen we slechts twee aspekten van die rentelast aansnijden. Hoe komt het dat de intrestvoeten in dit land zo hoog zijn? Aan wie dient jaarlijks zoveel rente te worden betald? Is er geen inlevering mogelijk op deze begrotingspost?

Rentelast

De rentevoeten in België liggen een flink stuk hoger dan in de ons omringende landen. In 1981 was de gemiddelde lange-termijnintrestvoet (d.i. de gevraagde of nominale intrestvoeten verminderd met het inflatiepercentage) hier 7,1%, tegenover een gemiddelde van 3,4% in de EG. West-Duitsland en Nederland hadden 5,2%, Groot-Brittanië 3,8%, Frankrijk 2,7%.

'Het krediet in België is in de eerste plaats zo extra duur omwille van de kartelstruktuur en de machtspositie van de Belgische financiële sektor. Anders dan in andere landen hebben de financiële instellingen in België het monopolie op het onderschrijven — en dus ook vastleggen van de voorwaarden — van de schatkistcertificaten, die de kortlopende financiële behoeften van de overheid moet dekken. Ook bij de uitgifte van staatsobligaties — schuld op lange termijn — is hun invloed enorm. Voor de uitgifte van deze obligaties onderhandelt de minister van financiën over de rente en de looptijd van obligatieleningen met een consortium waarin de banken domineren. Naarmate ze een hogere rente kunnen afdwingen garanderen ze de minister ook een hogere afname van de lening in kwestie. De overheid is praktisch gedwongen de voorwaarden van de banken te aanvaarden', aldus het Roodboek 3 van het weekblad Links.[5] 'De financiële instellingen zijn als het ware bloedzuigers die het door de Belgische bevolking verzamelde geld uit de schatkist wegzuigen en zelf steeds dikker worden,' schrijft men verderop. Moest de gemiddelde rentevoet gelijk zijn gebleven aan deze van het begin der jaren '70 zouden de rentelasten in 1982 120 miljard Bf lager gelegen zijn...

Aan wie dient de Belgische overheid op dit ogenblik rente te betalen? Van de rijksschuld die in 1982 in het totaal 3085 miljard Bf bedroeg, was er 2443 miljard in eigen land, en 642 miljard in het buitenland geleend. Dat de banken de Belgische regering in een ijzeren houdgreep houden wordt nog maar eens aangetoond door het feit dat de gezamenlijke banken in België eind 1981 voor een totaal van 842,3 miljard Bf aan schatkistpapier, overheidsfondsen en leningen aan openbare kredietinstellingen hadden. Absolute koploper bij deze banken was de Generale Bankmaatschappij met (cijfers voor 1982) 370,5 miljard Bf, de BBL 232,2 miljard Bf, de KB 183,8 miljard Bf.[6] Dit wil o.m. zeggen dat de Generale Bankmaatschappij in de loop van 1982 25% van het totaal uitgegeven bedrag opnam.

Recent was er nog een voorstel van o.m. de ekonomen Glejser en Vuchelen van een omzetting van de rijksschuld in obligaties tegen bv. slechts 8% rente. De officiële reakties hierop laten aan duidelijkheid niets te wensen over. De kabinetschef van Martens, dhr. Verplaetse stelde in DS (13/12/83) dat er i.d.v. grenzen zijn aan de vrijheid van meningsuiting. 'Ik betreur wat ze gezegd hebben over een mogelijke konsolidatie van de rijksschuld, gezien de psychologische weerslag van hun uitspraak op de kapitaalbewegingen. Men kan zo'n ingreep niet overwegen, alleen al omdat de overheid moet kunnen blijven lenen.' Ook de Generale Bankmaatschapij wees recent in haar bulletin (januari 1984) elke ingreep in de rentetarieven of in de rentelast radikaal af...

Luc Vanheerentals

(1) KWB, Zwart geld, 1980, pg. 21
(2) Solidair, 21/3/1984, pg. 3
(3) gecit. in 'Eerlijk duurt het langst', De Nieuwe, 6/10/83, pg. 3
(4) Roodboek, Een links crisisalternatief, Kritak, 1983, pg. 95
(5) cfr. (4) pg. 99
(6) gecit. in 'De banken financieren de staatsschuld', De Nieuwe, 18/8/83

PROFICIAT MET JE 21!

Als je deze maand 21 jaar wordt,
biedt STELLA jou
'n méér dan origineel geschenk aan.

Liefst vijftig gratis STELLA-bons...
die je elke maandagnamiddag,
van 13 tot 18 u. kunt komen afhalen
in de raadskelder onder het stadhuis
op de Grote Markt.

Daarna zul je vast samen met je vrienden die zó lekkere frisse Stella's
wel aankunnen, ter gelegenheid van je
"21 lentes"
... en dit in het café van je keuze.

Wij, van STELLA, wensen je nogmaals
proficiat en ... gezondheid !

P.S. Vergeet je identiteits- of studentenkaart niet mee te brengen !

	Restaurant Alma II en III	Snack Alma I Gasthuisberg, Pauscoll. Meisjescentrum	Snack Alma II Alternatief	Sedes
9/4	franchettesoep	franchettesoep		soep van de dag
	varkensrib andijvie in room aardappelen	kippensteak appelmoes aardappelen	filipijnse rijst	varkensgebraad rauwkost aardappelen
	fruit	yoghurt		yoghurt
10/4	longchamps	longchamps		soep van de dag
	biefsteak snijbonen zilvervliesrijst	varkensgebraad spruiten in room zilvervliesrijst	koude rijst met groenten en vis	rundspojarski met fijne erwtjes aardappelen
	yoghurt	fruit		fruit
11/4	pompadoursoep	pompadoursoep		soep van de dag
	hamburger & ei sla en tomaten aardappelen	pladijs jonge wortelen aardappelen	gebakken giers met groenten	griekse pilauw
	fruit	yoghurt		yoghurt
12/4	heldere julienne	heldere julienne		soep van de dag
	kippenvulsel zilvervliesrijst	rundergebraad spinazie met witte bonen zilvervliesrijst	groentenpizza	boerenworst rode kolen aardappelen
	fruit	fruit		fruit
13/4	ajuinsoep	ajuinsoep		soep van de dag
	gepaneerde wijting rauwkost aardappelen	gepaneerd sneetje rauwkost aardappelen	kwarkkoeken	garnaal in omslag rijst
	yoghurt	yoghurt		yoghurt

De door de **werkgroep voeding** aanbevolen Alma-menu's kunnen, om technische redenen niet altijd door de gerants gevolgd worden.

Jullie eten drie maal per dag: zeg dan niet dat voeding je niet interesseert.
Info: Leo Van Der Aa. E. Van Evenstraat 2C, 2de verdieping. Tel 016/229911

De RVA deelt mee: vakatures

Sekretaris ASR

halftijdse betrekking (m/v)

Hij/zij is belast met
— het administratief (korrespondentie, personeelsaangelegenheden...) en technisch beheer van de ASR en haar huisvesting; hij/zij is verantwoordelijk voor het verslag van de Stuurgroep, voor de Financiële Kontrole Komissie der Vrije Verenigingen en voor de permanentie op het sekretariaat.
— de koördinatie en de centralizatie van de informatie van en naar de ASR-raden.
—de uitvoering van centrale projekten die door de ASR-Stuurgroep worden genomen.

Vrijgestelde ISOL

halftijdse betrekking (m/v)

De betrekking vereist een aktieve belangstelling voor de belangen van de buitenlandse studenten, een aktieve kennis van het Engels en a priori een goede kennis van het Nederlands.

De kandidaten moeten op de hoogte zijn van de werking van ISOL, de ASR en de sociale dienstverlening voor de buitenlanders aan de KUL. Verder moet hij/zij geïnteresseerd zijn in socio-kulturele aktiviteiten en vertrouwd zijn met boekhouding en administratie.

Veto-redaktiesekretaris

halftijdse betrekking (m/v)

De kandidaat moet op de hoogte zijn van het maken van het blad, zowel inhoudelijk als technisch. Zijn taken bestaan vooruit uit administratie, het bijhouden van briefwisseling, deelnemen aan de werkgroep publiciteit, het bijhouden van het archief en het verzorgen van de permanentie. Daarnaast begeleidt hij de redaktie, spoort aktualiteiten op en legt kontakten met redakteurs. Als bindschakel tussen alle redaktiegeledingen is hij de verantwoordelijke voor het uiteindelijk ter plekke komen van een kwalitatief hoogstaand blad. Vooral in augustus, september en oktober wordt verwacht dat hij zich halfdood werkt om de boel op gang te trekken.

Kringraad

2 vrijgestelden (m/v) (1)

De kandidaten staan in voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de Kringraad, haar Algemene Vergadering en haar vertegenwoordigers in de respektievelijke universitaire organen (Akademische Raad, Interfakultaire Kommissie voor Aggregatie).

Verder verzorgt hij/zij inhoudelijk studiewerk aangaande problematieken over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitair onderwijs in het bijzonder.

Tot zijn/haar taak behoort ook het onderhouden van kontakten met kringvertegenwoordigers en aktieve studenten in de verschillende fakulteitskringen. De kandidaat komt bij voorkeur uit het studentenmilieu en ervaring met kringwerk strekt tot aanbeveling.

Sportraad

2 vakante mandaten (m/v) (2)

Taak: administratie (uitnodigingen, boekhouding, publikaties...), organisatie van wedstrijden en sporttornooien, debatten enz. Daarnaast het uitlenen van sportmateriaal en het werken aan beleidsopties. Tenslotte vertegenwoordigen in ASR-stuurgroep en algemene vergaderingen van Sportraad, Sportkomitee, KUL, BUSF, VUSF enz. De huidige vrijgestelde stopt er in ieder geval mee, dus die konkurrentie valt niet te duchten.

Sociale raad

3 halftijdse vrijgestelden (m/v) (1)

Voor deze vakature wordt uitgekeken naar zeer dynamische personen met administratieve en organizatorische kapaciteiten.

De kandidaten moeten verder kennis hebben van de werking van Sociale Raad (werking van sociale afgevaardigden, van de AV, van het medebeheer in de sociale sektor). De kandidaat moet geïnteresseerd zijn in de problematiek rond studiefinanciering, studentenhuisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants, en alles wat verder nog met de sociale positie van de student te maken heeft. Hij/zij moet bereid zijn de belangen van de student hierin te verdedigen.

Algemene voorwaarden

Voor de ondersteuning van de werking van haar raden gedurende het akademiejaar 1984-1985 zoekt de Algemene Studentenraad negen halftijdse krachten. Van de vrijgestelden wordt verwacht dat ze de Algemene Vergadering van hun raad helpen om tot een overdacht beleid te komen op hun terrein en dit beleid met kennis van zake uit te voeren. Alle vrijgestelden werken onder een bediendenkontrakt van bepaalde duur (1 jaar) van 1 september 1984 tot en met 31 augustus 1985, met uitzondering van de redaktiesekretaris voor wie de termijn 1 maand vroeger begint en eindigt.

Sollicitaties, schriftelijk, met C.V., motivering en specifieke vermelding van ervaring die voor een raad nuttig kan zijn, moeten het ASR-sekretariaat (E. Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven) bereiken ten laatste op donderdag 3 mei 1984 te 17.00 u. De kandidaten zullen uitgenodigd worden hun kandidatuur te verdedigen op de Algemene Vergadering van de betreffende raad. Voor inlichtingen kan men zich wenden tot bovenstaand adres.

(1) De mogelijkheid bestaat dat hiervan 1 mandaat wegvalt.
(2) ASR-Stuurgroep moet nog uitmaken of het gaat om 2 vrijgestelden, of een vrijgestelde en een BTK-er...

Studenten op Akademische Raad

Op de Algemene Vergadering van vrijdag 11 mei e.k. zal de Kringraad haar nieuwe vertegenwoordigers in de Akademische Raad en de Inter Fakultaire Kommissie voor Aggregatie kiezen voor akademiejaar 1984-85 : vier voor AR (2 van humane wetenschappen en 2 van positieve wetenschappen) en twee studenten voor de IFKA (1 humane, 1 positieve).

In aanmerking voor deze mandaten komen alle studenten van de K.U.Leuven die aan de volgende voorwaarden voldoen:

1. de kandidaten moeten in de loop van dit of van vorig akademiejaar in minstens één zittijd geslaagd zijn.
2. Van de kandidaten wordt een gedegen ervaring verwacht in de Permanente Onderwijskommissie, Fakulteitsraad, Didaktische Kommissie, Centrum voor Aggregatie, Onderwijswerkgroep van de kring, presidium of Kringraad. Op basis van zo'n ervaring moeten zij grondig op de hoogte zijn van de problematiek inzake onderwijs en medebeheer in 't algemeen of aggregatie in het bijzonder.
3. De kandidaten moeten bereid zijn om hun funktie op te nemen volgens de geplogenheden van Kringraad. Dit wil zeggen:
- De vertegenwoordigers worden ex officio lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (zonder stemrecht) Deze vergadering komt tweewekelijks samen op vrijdagavond en werkt rond de belangenverdediging van de studenten inzake onderwijs, medebeheer en aggregatie. Van de vertegenwoordigers wordt verwacht dat zij dit lidmaatschap opnemen met zin voor initiatief.
- De vertegenwoordigers volgen hier dichtbij het tot stand komen van de standpunten van de AV door bv. aktieve inzet in de werkgroepen van Kringraad die zich hiermee bezig houden (op dit ogenblik : studiedruk, aggregatie en universiteit en maatschappij).
- De vertegenwoordigers verwoorden en verdedigen het standpunt van de AV van Kringraad naar de akademische overheid toe en omgekeerd brengen zij ook regelmatig verslag uit van de vergaderingen van de AR en de IFKA op de AV (ook schriftelijk) en in Veto.
- De vertegenwoordigers bereiden gezamenlijk (zowel inhoudelijk als wat betreft de te volgen taktiek) de vergaderingen van de AR en de IFKA voor, dit om de minieme studenteninspraak maksimaal te doen renderen. Ook voor deze specifieke voorbereiding moet tijd vrij gemaakt kunnen worden, bv. voor het bestuderen en napluizen van dossiers.
4. Kombinaties met een zware opdracht binnen de kring (bv. preses) worden over het algemeen afgeraden.
5. Een mandaat als vertegenwoordiger in AR of IFKA houdt ook technisch en administratief werk in, bv. het schrijven en tijpen van nota's aan AR of IFKA

Geïnteresseerde studenten dienen hun kandidatuur in, schriftelijk, met een motivering en een c.v. met vermelding van de voor het mandaat belangrijke ervaringen, uiterlijk op maandag 7 mei om 12.30 u., op Kringraad, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven. Voor meer inlichtingen kan men op hetzelfde adres terecht. De kandidaten zullen uigenodigd worden op de AV van de Kringraad om hun kandidatuur voor te stellen en toe te lichten. □

ZOEKERTJES

●**Verloren** meisjesbril bordeau-achtig benen montuur in groen zakje tegen beloning terug te bezorgen Guy Baeyens Parijsstraat 32 Leuven. Bij voorbaat dank.

●**Gezocht:** Jan zoekt psychologiestudente om zijn dagdromen over de mooie ogen van Els en zijn imaginaire eskapades met de blonde Saskia psychoanalytish te interpreteren. Schapenstraat 19.

●**Verloren:** damespolshorloge — grijs lederen bandje — rechthoekige vorm. Initialen YR terug te bezorgen: bij Sofie Vanhoonacker Blijde Inkomststraat 99 3000 Leuven.

●**Te koop:** paar gloednieuwe stevige herenschoenen lichtbruin genesteld maat 41. Reden verkoop: te klein, prijs 750 Bf. Te bevragen elke avond na 20 u Blijde Inkomststraat 111.

● **Gezocht:** wij zoeken monitoren en keukenhulp voor een kamp met verwaarloosde kinderen in juli. Inlichtingen: Gemeenschap voor sociale bijstand v.z.w. Oevelseweg 19, 2430 Olen.

●**Te huur gevraagd:** kot voor meisje voor '84-'85 liefst in de buurt van Heverlee campus. Adres: Ter Bank Celestijnenlaan 70 3030 Heverlee naar Claus Viviane kamer 03.36

●**Taalwenk nr 1:** zeg niet: de F.A.V. maar: het FAV.

●**Verloren:** kalende luidruchtige duitse dog, naam: Gust. Eerlijke vinder mag hem houden. Desn. terug bezorgen Celestln 200 A 2de verd.

●**Verloren:** cursussen dierk (hfst 1) wiskunde (hfst 1-2) notities en examenvragen. AUB terugbrengen naar Linda Bruyninckx Home Johannes 23 Tervuursevest 141 blok D, K17.

●**Gevonden** in de Naamsestraat: boekentas student geneeskunde bevat bril rekenmachine kursus prof Buffel etc. Bel Danckaert tel. 20 10 15 toestel 1219 (kantooruren).

●**Jean-Roch** 2de kan rechten zoekt vriend(innet)je om met hem de eerste rij te delen. Indien niet serieus, gelieve zich te onthouden aub. Cocktailkledij gewenst.

●**Het verbod** op bontmantels kan door ons op moralfilosofische gronden alleen maar toegejuicht worden! Sorry voor alle Christoffen en Stephanies! D. Dirk en G. Gust — Averbode.

●**Jozef Luns:** "De vredesbewegingen in Europa kunnen niet streng genoeg veroordeeld worden. Zij bepleiten oorlog." (2 september 1983).

●**Ik Koen,** het genie, als ik niet aan 't zonnen ben, al uw typewerk, vooral onder de examens, om niet aan de verveling ten onder te gaan. Inlichtingen: Justius Lipsiusstraat 39.

●**Te koop:** 1 paar nieuwe bruine lage herenschoenen maat 41 te bevragen elke woensdag vanaf 20h Blijde Inkomststaat 111 kostprijs 750 Fr.

Tickets Verwanten

Alle voorstellingen vóór de Paasvakantie van *Verwanten*, de derde Stucproduktie in een regie van Paul Peyskens, waren/zijn uitverkocht. Zeer leuk, behalve wie vóór de vakantie de voorstelling nog wou zien. Op het einde van de paasvakentie zijn er echter ook een aantal voorstellingen (en nadien ook nog in mei). Wie kaarten wil kopen of reserveren kan dat deze week nog doen, maar ook tijdens de paasvakantie van 9 tot 12 en van 14 tot 18, ofwel telefonisch: 016/23 67 73. Wacht niet te lang, de tickets verkopen als warme broodjes.

Tijdens de vakantiedagen zijn de sekretariaten niet altijd open. Volgende regelingen zijn getroffen:
ASR-sekretariaat: gedurende de eerste twee weken alleen op maandag en dinsdag van 14-17, tijdens de derde week elke namiddag tussen 14 en 17 u met uitzondering van Paasmaandag.
Kringraad: buiten de eerste week, meestal gesloten.
Kultuurraad: permanentie van 9 tot 12, en 14 tot 18 u elke dag, repeteerruimte, pianoruimte en doka's: van 9 tot 18.
Sociale Raad: enkel de derde week open.
Sportraad: zoals gebruikelijk, geen ekstra vakantieregeling.

ZOEKERTJE : 20 fr.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan Van Evenstr. 2d

AGENDA

Donderdag 5 april

20.00 u. TD ***Verkiezingstd Germania*** in zaal Lido. Org. Germania.

20.30 u. TEATER ***In het tuinhuis*** door *Zuidelijk Toneel Globe* in Stadsschouwburg (stuk van J. Bowles). Org. Stuc. 200/250 à 40/60.

20.00 u. LITERATUUR ***Het essay*** in 't Stuc. Org. Werkgroep literatuur.

21.00 u. VIDEO EN FILM ***Video's van Bowie, Bauhaus, Japan*** en de film ***Koyaanisqatsi***. Stuc-bar. Inkom gratis.

Vrijdag 6 april

19.00 u. KONCERT ***Mattheus Passion*** van J.S. Bach door *Gürzenich Kammerorchester. Kölner Kantorei. Dirigent V. Hempfling. In Kerk der Paters jezuïten. Waversebaan 220 Heverlee. Org. Arenbergkoor. Kaarten: Standaard boekhandel Leuven, KB, naamsestraat 130, Heverlee.*

17.00 u. tot 20.30 u. KONCERT ***Johannes Passie*** van J.S. Bach door de vokale en instrumentale ensembles van het Lemmensinstituut. O.l.v. P. Schollaert. In Koncertzaal van het Lemmensinstituut. Herestraat 53, Leuven. Reservatie via 016/23.39.67. Org. Lemmensinstituut. 200/100 fr.

20.30 u. POEZIE Herman de Coninck en Rutger Kopland stellen elkaar poëzie voor. Muziek: Erik de Volder en Katrijn Friant. Huis der Vlaamse Leergangen. Org. Behoud de Begeerte vzw. 150/170 fr.

Zaterdag 7 april

14.00 u. BOEKENBEURS ***opening.*** Eerste boekenbeurs van vandaag tot 15 *april. Elke werkdag open van 17.00 tot 21.00 u. Tijdens de weekends van* 14.00 tot 21.00 u. In de Leuvense Handelsbeurshal. Org. Handelaarsverbond Leuven vzw.

20.30 u. VOORSTELLING ***Freek de Jonge: Stroman?*** in Paleis voor Schone Kunsten, Brussel. Kaarten: 02/512.50.45 (Paleis voor schone Kunsten), Campus (Bondgenotenlaan 30, Leuven).

Dinsdag 10 april

20.00 u. VOORSTELLING ***Drs. P.*** In 't Stuc. Org. Steinerschool. 160/180.

20.30. u. INFORMATIE-AVOND ***Freinetpedagogie***. Org. Freinetbeweging. Elcker-Ik Leuven, Blijde Inkomststraat 115, Leuven.

Woensdag 11 april

20.30 u. TEATER ***Farce Poëtica***. In 't Stuc. Org. Teater Poëziën. 120/180/200.

Donderdag 12 april

20.00 u. LEZING ***De Kritische Kunst vandaag*** in de reeks: een rode draad van Dada tot nu. 't Stuc. Org. Amarant vzw. 100/120.

22.00 u. SLOTFUIF in Zaal Atelier. Org. Behoud de Begeerte vzw. 50 fr.

TENTOONSTELLINGEN

FACULTY CLUB, tot 30 april Grafische werken van vooraanstaande Tsjechoslowaakse kunstenaars. Open van 10.00 tot 12.00 u en van 15.00 tot 19.00 u; zaterdag gesloten, zondag van 10.00 tot 12.00 u.

U.Z. SINT-RAFAEL, Campus Gasthuisberg, tot 9 april 1984, ***Mario Wassenberg*** open van 8.00 tot 20.00 u.